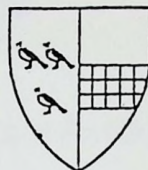

WUUSTWEZEL

PROVINCIE ANTWERPEN
ARRONDISSEMENT ANTWERPEN

GEMEENTE

WUUSTWEZEL

Mesalia

II

"Non est mortale quod opto."

(Schr. Pieter van Beeck, 1-1: 1-1: 1-1:)

1-1: 1-1: 1-1: Schepenbrieven 1637)

HEEMKUNDIGE KRING VAN WUUSTWEZEL

CAFE 'T POSTHUIS

TWEEDE OPROEP

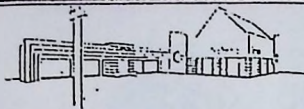
Harry is nog steeds op zoek naar alles wat met het Posthuis en kruiswegkermis voor 1987 te maken heeft, zoals (kermis)foto's, straffe verhalen, affiches en krantenartikels. Zonder de hulp van de Wezelse cafégangers zal ik nooit de geschiedenis van 't Posthuis kunnen schrijven.

Help mij!

Tel : 03-669.89.79

harry@zp.be

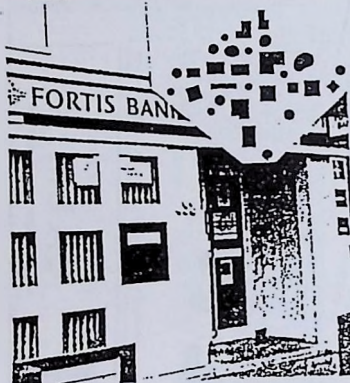

retro en klassiek, naast tijdloos design

meubelhuis Hofman

Bredabaan 397-399 B-2990 Wuustwezel
Tel. 03 669 62 35 (NL 00-32 3 669 62 35)
Fax 03 669 75 39 (NL 00-32 3 669 75 39)
e-mail: info@hofman-meubelen.com
website: www.hofman-meubelen.com

Open:
dinsdag t/m vrijdag van 9 tot 12 en van 13 tot 20 uur.
Zaterdag en zondag van 10 tot 18 uur doorlopend.
Maandag gesloten.

**FORTIS
BANK**

**BREDABAAN 458
2990 WUUSTWEZEL**

PAPIERUS

Bredabaan 436
2990 WUUSTWEZEL

Tel. 03/669.96.15

Fotocopies – Faxen – GSM herlaadkaarten
Leesboeken – wenskaarten – tijdschriften
Lotto

Vraag vrijblijvend inlichtingen,
graag helpen wij U verder !!!

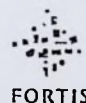
Agentschap KREDIET AAN DE NIJVERHEID

Hugo CHANTRAIN BVBA

Bredabaan 419 B
2990 Wuustwezel

BANK EN VERZEKERINGEN

tel. 03/669 67 44

De KN-agent:
uw privé-bankier én verzekeraar

TOP RUNNING

SPORTSPECIAALZAAK
WUUSTWEZEL

Vakkundig advies in sportschoenen,
kleding, ...

Voetmeting,
loopband / camera
RS Footscan

Eigen sportorthopedisch atelier:
sportsteunzolen, herstellingen

BREDABAAN 317 2990 WUUSTWEZEL
Tel : 03 / 669 92 53
www.top-running.com

ELEKTRICITEITSWERKEN

Kadootje kopen ...
naar Evalo lopen !

WESALIA II

Heemkundige kring Wuustwezel

DRIEMAANDELIJKS LEDENBLAD

Jaargang: 3

Nr: 4

december 2002

INHOUD

- Inhoud	1
- Even terugblikken	1
- Even verder kijken	2
o Cursus stamboomonderzoek	
o Erfgoedweekend 2003	
o Ons ledentijdschrift	
▪ Inhoud	
▪ Vernieuwing lidmaatschap	
▪ Hernieuwing sponsering	
o Onze werking	
o Genealogische dag	
o Wesalia II ende socio - culturele kring van VLD WW	
o Onze bedenkingen → wensen aan gemeentebestuur	
o Wesalia II zoekt ...	
- Uit het fonds A. J. WEYNS → soldatenbrief uit 1813	4
- Hoeve "Het hertogdom" Ambachtstraat	8
- Uit de archieven van K. C. Peeters	
o III Normaalschool en studentenbond	12
o IV Leger	15
- Overlijden Pater Juvenalis	18
- Gegevens Franciscus Van Elsacker	19
- Drie Fransen aan de kaak	20
- Uitde oude doos: Cheynsboek 1493 II	23
- Nieuwsoverzicht 14/10/2002 → 27/12/2002	27
- Oep zen Wezels ... Kennen wij het nog? Aanvulling bij F	35
- Ons eigen hoekje	37
o Verslag bestuursvergadering	
o Onze aanwinsten	
o Vragen	
o Nieuwe leden	
- Bijvoegsels: korte teksten als bladvulling	

WESALIA II

wenst allen

een jaar vol vrede, vreugde en vriendschap
een jaar zonder ziekte, verdriet en pijn
een jaar dat alleen maar mooi en goed zal zijn

EVEN TERUGBLIKKEN...

Op 't einde van een werkjaar willen even terugblikken naar onze werking in het jaar 2002.

Als twee hoogtepunten uit onze werking kunnen we zeker onze deelname aan het erfgoed weekend en onze tweede genealogische dag noemen. Bij de eerste activiteit stond vooral onze gemeente via radio en kranten in de belangstelling. De "privé collectie van rijtuigen en oude ambachten van Jan Augustijns - Mertens en de voorstelling van " Belgisch erfgoed - rollend materieel / MINERVA in de kijker" van Luc Van Esbroeck waren de grootste trekpleisters. Maar ook de tentoonstelling in cultureel Centrum Blommaert lokte flink wat volk. Allemaal mensen die echt houden van "het beetje erfgoed" dat Wuustwezel nog bezit Hopelijk vergeet men daarbij ook niet de uitgestippelde "erfgoed fietsroute" langs de oude Wuustwezelse gebouwen. Het kleine beetje dat daarvan nog "ongeschonden" overblijft zou toch zeker moeten kunnen bewaard worden voor de toekomst.

De genealogische dag lokte veel volk. Bezoekers, deelnemende families, V.V.F., inrichters ... allen waren zeer tevreden. Fijn zo!

Het bezoekersaantal tijdens onze openingsuren (dinsdag- en dondernamiddag en donderdagavond) mogen we zeker ook een "onverwacht" succes noemen. Bij welke heemkundige kring uit de buurt kan men zoveel uren terecht voor onderzoek en welke heemkundige kring uit de buurt kan zeggen dat er wekelijks gemiddeld tussen de 20 à 25 bezoekers komen? Of hoe een "gemeente zonder..." incens wijd en zijd bekend is geworden als "gemeente met...". Als je wil weten hoe dat mogelijk is, kom dan maar eens kijken op 't oud-gemeentehuis. Oud-gemeentehuis dat bijna te klein is geworden om alle verzameld archief deftig plaats te kunnen geven.

Een succes mogen we het ook noemen dat meer en meer mensen uit onze gemeente de weg naar de heemkundige kring vinden om materiaal te bezorgen. We horen dan zeggen: " Bij ons ligt het maar te liggen,... wat gaan onze kinderen met "die oude" rommel doen als wij er niet meer zijn? ...hier kunnen ook andere mensen er gebruik van maken en zijn we er zeker van dat het veilig bewaard wordt. Hopelijk volgen nog veel mensen die goede voorbeelden.

Onze verzameling klappers op P.R. en B.S. werd in de loop van het jaar flink uitgebreid. Kortelings zal daar nog een heleboel bij komen. Het is onze bedoeling om onze bezoekers de mogelijkheid te geven om ter plaatse de familiegegevens te zoeken van zo veel mogelijk dorpen uit de buurt. Deze gegevens kan men soms ook vinden in de familieboeken en/of familieboeken en/of -geschiedenissen. Hun aantal steeg ook flink. In het fonds A.J. Weyns, door de familie aan ons geschonken, en in de kopieën van de notarisakten kan je veel familiegegevens vinden. De genealogische gegevens in de MAPPEN werden flink aangevuld, evenals de kiezerslijsten en de volkstellingen. Heel wat mensen bezorgen ons hun doodsbrieven en doodsprentjes. Wij klasseren ze en de bezoekers kunnen er dankbaar gebruik van maken. Enkele trouwe helpers zorgen ervoor dat dagelijks de overlijdensberichten uit verschillende kranten worden geknipt. Wij trachten ze te klasseren op sterfdatum. Later zal men er veel gegevens in kunnen vinden. In "ONZE BIEB" steken al heel wat interessante boeken.

Maar met dat al wordt ons oud-gemeentehuis stilaan te klein om alles ordelijk en overzichtelijk te klasseren en ter beschikking te zetten.

Begrijp je nu waarom er zoveel mensen naar Wuustwezel komen om opzoekingen te doen? Dank zij de steun van velen, kunnen wij op die ingeslagen weg verder werken.

EVEN VERDER KIJKEN...

CURSUS STAMBOOMONDERZOEK

Regelmatig wordt ons gevraagd of er nog een cursus wordt georganiseerd over stamboomonderzoek. Dat zo'n cursus er wel nodig is ondervind je regelmatig tijdens de openingsuren. Heel wat mensen zijn spontaan aan stamboomonderzoek begonnen. En eenmaal de smaak te pakken,... Maar waar moet men juist zoeken? Wat moet men juist zoeken? Hoe moet je zoeken? Waar moet je speciaal op letten? Hoe schrijf je die gegevens op? ...

Op al deze vragen proberen wij je een antwoord te geven op onze cursus. Cursus die we zelf hebben samengesteld. Cursus waarop de theorie tot het minimum is herleid, maar waar men zelf heel wat moet doen. "Al doende leert men". De cursus bestaat uit vijf lesavonden. In de eerste les bespreken we hoe je aan stamboomonderzoek kunt beginnen. In de tweede les nemen we de soorten parochieregisters één voor één onder handen, terwijl in de derde les de akten van de BS aan bod komen. In de vierde les gaan we de verschillende notarisakten bekijken en staan we even stil bij bevolkingsregisters, volkstellingen,... Tijdens de laatste lesavond bekijken we samen waar we onze gegevens kunnen vinden. We geven een lijst met adressen waar gezocht kan worden. Daarna bespreken we kort wat we met onze genealogische gegevens kunnen doen. Onder leiding kunnen de cursisten opzoekingen doen bij WESALIA II..

De eerste cursus was voor ons een test. De acht cursisten waren na afloop allen zeer tevreden. Daarom willen wij, bij voldoende belangstelling, deze cursus herhalen. De lessen kunnen gegeven worden op maandagnamiddag of -avond. PRIJS : 12,50 euro voor lesgeld en werkboek. Inlichtingen: Stan Dirven, Gemeentepark 14, 2990 Wuustwezel Tel: 03/ 669 82 83

ERFGOEDWEEKEND Zaterdag 26 en zondag 27 april 2003

We kregen reeds de uitnodigingen en eerste richtlijnen bij het inrichten van ERFGOEDWEEKEND 2003. We verwachten de brochure met uitgebreide informatie over het thema REIZEN. We kregen al enkele tips:

- 1 - Reizigers: wat drijft hen?
 - o Ontdekkingsreizen, ruimte - en maanreizen; ... , schoolreizen,... bedevaarten, reizen naar kuuroorden en/of sanatoria
 - o Kolonisatie, missionering;
 - o Handelsreizen
- 2 - Reizend erfgoed
 - o De reizende tentoonstelling
 - o Erfgoed op de vlucht
 - o Export en import
- 3 - Transportmiddelen en infrastructuur
 - o Niet gemotoriseerde transportmiddelen: fietsen, karren, bromfietsen, motors, auto's,...
 - o De corresponderende vervoerbewijzen
 - o Soorten wegen, tolwegen en tolhuizen,...
 - o Dienstverlening bij het reizen; bushaltes, stations,....
- 4 - Reizende kunstenaar
 - o Welke weg legden zij af → in wiens opdracht deden zij het?
- 5 - (Ont)roerend erfgoed
 - o Reisliteratuur
 - o Reisverslagen, reisdagboeken, reisdocumenten
 - o Vakantiefilms, video's, aanzichtkaarten,...
 - o Souvenirs, memorabilia

Bij het lezen van deze eerste tips, schreef ik meteen een aantal ideeën op. Dit onderwerp leent zich ervoor om er weer een succesvol "Erfgoedweekend 2003" van te maken. Hou 26 en 27 april zeker vrij. 't Zal beslist de moeite waard zijn!

ONS LEDENTIJDSCRIFT

1 - Inhoud:

Begin januari 2003 verschijnt deze vierde en laatste uitgave van de derde jaargang. Hopelijk bent U tevreden over de inhoud van onze driemaandelijke uitgaven. Ons grote probleem is nog steeds "Hoe moeten wij alles op 40 bladzijden krijgen?" Om dat euvel te omzeilen verkleinden we twee bladzijden tot één bladzijde. Maar voor de oudere mensen schijnt die tekst dan moeilijk leesbaar te zijn. We zullen in 't vervolg minder teksten verkleinen. De reacties op de inhoud van ons ledenblad zijn zeer positief. Slechts één persoon had allerlei negatieve opmerkingen over de inhoud. Wij onthouden de vele goede op- en/of aanmerkingen.

Voor de uitgaven van 2003 willen we ongeveer dezelfde thema's blijven behouden. Als alles naar wens verloopt zal ons ledenblad verschijnen begin april, juli, oktober 2003 en januari 2004.

2 - Hernieuwing lidmaatschap:

Bij het begin van het jaar vragen wij onze leden om hun lidmaatschap te vernieuwen. Hierbij vind je daarvoor het nodige overschrijvingsformulier. Je kan natuurlijk ook even naar 't oud -gemeentehuis komen om uw bijdrage te betalen.

Als gewoon lid betaal je 7,50 euro. Wil je ons wat meer steunen (die steun is van harte welkom) dan betaal je als steunend lid 12,50 euro. Als erelid betaal je 25 euro. Hiermee bezorg je ons een extra steun, steun die we best kunnen gebruiken.

Hartelijk dank bij voorbaat!

3 - Hernieuwing sponsering

Vooreerst willen we de handelaars/zelfstandigen die ons het voorbije jaar hebben gesteund nogmaals zeer hartelijk danken voor die welgekomen hulp. Hun reclameboodschap kon je in elke uitgave zien. Je kon ze ook het hele jaar door vinden op de binnenzijde van de buitendeur van ons lokaal. Het jaar is voorbij. Binnenkort zullen enkele bestuursleden aankloppen voor nieuwe steun. Dank zij die extra steun kunnen wij het archief van de heemkundige kring uitbreiden. Onze talrijke bezoekers, onze nakomelingen later, zullen er best bij varen.

<u>Onze prijzen</u>	1/8 bladzijde	50 euro	1/4 bladzijde	75 euro
	een halve bladzijde	125 euro	3/4 bladzijde	175 euro
	hele bladzijde	200 euro.		

Dank voor uw medewerking en steun!!! Als sponsor ben je automatisch lid van de heemkundige kring en ontvang je het driemaandelijks ledentijdschrift.

ONZE WERKING

In 2003 willen wij op dezelfde manier verder werken als in het voorbije jaar. Wij hopen de klappers op... nog flink wat uit te breiden. Voor in de loop van januari beloofde men ons vanuit V.V.F. -Mechelen de bewerkingen van Broechem, Heist-op-den-Bergh, Hulshout, Itegem, Kasterlee, Lichtaart, Mechelen (tweede deel → 6 boeken), Pulderbos, Pulle, Viersel, Zandhoven en Zoersel. (reeds in sept. besteld → bestelling verloren gegaan)

Op vraag van bezoekers zijn we nu de parochieregisters (° , x , +) van Hoogstraten (van 1797 → 1925) aan het kopiëren. Hopelijk volgen nog meer parochies. Van uit Breda beloofde men gegevens (op schijf) van verschillende Nederlandse gemeenten. Wij kunnen die dan zelf uitprinten. Ronny Mattheuussen bezorgde ons een diskette met gegevens over huwelijk en overlijden (1843 → 1947) uit St.-Lenaerts. Erik Loos gaf ons de gegevens op schijf van St.-Amands. Jeff Koyen mocht van Wilfried Taeymans voor

ons zijn bewerking van Lier kopiëren Als al die bewerkingen ter inzage zullen staan van de bezoekers zal er weer veel meer gezocht kunnen worden. En ons lokaal... dat zal dan wel vol zitten.

Er liggen nog heel wat gekopieerde doodsprentjes die moeten gecontroleerd en geklasseerd worden. Een lijst van de originele doodsprentjes (op computer gezet door dokter Vorlat en zijn vrouw) kan uitgeprint worden. Ook moeten er nog heel wat doodsberichten nagekeken, geklasseerd en op computer gezet worden. We zijn volop bezig met de overlijdensberichten uit de kranten na te kijken en te klasseren;

Op een goede 2 jaar tijd hebben we tussen de 170 en 180 000 duizend kopieën gemaakt. Bij de originelen zaten flink wat oude archiefbladeren. Het fijn wit zand dat daar af viel, kroop zowat overal tussen. Vandaar dat onze oude machine aan vervanging toe was. Bij JOMA uit Rijkevorsel konden we dit toestel inleveren en aan zeer gunstige voorwaarden een degelijk digitaal toestel aanschaffen waarmee we nu zelf postkaarten en foto's kunnen kopiëren. Dat bespaart ons heel wat ritjes naar Rijkevorsel.

Van uit het gemeentehuis mogen we de bevolkingsboeken kopiëren. Het eerste boek is met veel moeite gekopieerd. De tekst is niet al te duidelijk. Een tweede boek (bladeren 30 op 40 en ruim 8 cm dik) proberen te kopiëren is een ondoenbare taak. Daarbij moet je onduidelijke teksten nog een stuk gaan verkleinen. Dan heb je er helemaal niets aan. Alles overschrijven is een andere mogelijkheid, maar het gaat veel te traag vooruit. Regelmatig krijg je namen voorgeschoteld waar je een hele tijd zoet mee bent voor je hem kunt ontcijferen. We zoeken nu naar een andere manier om aan de inhoud van deze boeken te geraken. Maar... wie zal dat betalen?

We hopen ook in 2003 ons archief nog flink uit te kunnen breiden. Ook uw bijdrage en/of hulp is zeer hartelijk welkom.

GENEALOGISCHE DAG

Houd het laatste weekend van september vrij. Families krijgen dan weer de kans om zich uitgebreid voor te stellen. Plaats: Cultureel Centrum Blommaert te Wuustwezel.

"WESALIA II" en SOCIO- CULTURELE KRING van VLD WUUSTWEZEL

De Socio- culturele kring van VLD Wuustwezel steunde de afgelopen jaren reeds verschillende culturele projecten in Wuustwezel o.a. CODA-hospice, Rode Kruis,...

Een tijdje geleden kwamen Jul Van Aperen en de voorzitter van de socio-culturele kring een kijkje nemen bij WESALIA II op 't oud-gemeentehuis. Daar konden zij zien wat WESALIA II op een goede twee jaar tijd heeft bijeengebracht en horen hoeveel mensen hier wekelijks opzoeken komen doen. Zij meenden genoeg troeven in handen te hebben om WESALIA II voor te stellen als het nieuw project voor 2003.

WESALIA II kan alleen maar blij zijn met dit initiatief. Er is reeds veel bijeengebracht, maar met wat meer financiële mogelijkheden zouden we een heel eind verder kunnen staan. Misschien kunnen we met deze speciale steun denken aan de aankoop van microfilms, microfiches,... om onze bezoekers een nog betere "service" te kunnen geven.

Bij voorbaat dank voor dit mooie initiatief.

ONZE BEDENKINGEN / WENSEN AAN HET GEMEENTEBESTUUR

WESALIA II hoopt in de loop van het nieuwe jaar ook echt te mogen rekenen op de steun en medewerking van het college van burgemeester en schepenen, van het gemeentebestuur (als mede-inrichters) Volgende wensen werden geuit:

1 - Wesalia II wil in de eigen gemeente dezelfde erkenning als buiten de gemeente.

2 - Wesalia II vraagt daarom om tenminste één verbeterde "geschiedkundige bijdrage" te mogen publiceren in INFO-Wuustwezel.

3 - Wesalia II is geen "gewone vereniging". Wesalia II staat in voor een "service en dienstverlening van het gemeentebestuur aan de bevolking". Voltijdse job !!!

4 - Wesalia II vraagt aan gemeentebestuur meer archiefmateriaal.

5 - Wesalia II vraagt voor toekomst naar groter lokaal → vb pastorie, (kan dan in oorspronkelijke vorm bewaard blijven)

6 - Wesalia II vraagt om bescherming en behoud van de oude gebouwen

WESALIA II **Heemkundige kring Wuustwezel** zoekt ...

Doodsbrieven, doodsprentjes
Zijn familiegegevens
Oude aktes en waardevolle geschriften
Oude foto's, oude prentkaarten
Oude krantenknipsels over Gooreind, Loenhout, Wuustwezel
Boeken over verleden van Gooreind, Loenhout, Wuustwezel
Oude uitgaven van heemkundige kringen
Teksten van oude (volks)liederen en gedichten
Verhalen over dorpsfiguren, dorpsfeesten, dorpsgebruiken...
Oude atlanten en oude landkaarten
Het archief van verenigingen

.....

WESALIA II
zoekt, verzamelt, inventariseert, zet ter inzage,
al deze "schatten uit het verleden"
en

"bewaart ze veilig voor de toekomst" !!!

WESALIA II
is te vinden op het oud-gemeentehuis:
DINSDAG- en DONDERDAGNAMIDDAG
van half twee tot 5 uur
DONDERDAGAVOND
van 7 uur tot half tien !!!

HARTELIJK WELKOM!

WORD LID VAN WESALIA II
Heemkundige kring Wuustwezel

UIT HET FONDS A. J. WEYNS

" OP REIS " is het thema van "ERFGOEDWEEKEND 2003".

Reizen tijdens vakanties is een betrekkelijk jong fenomeen. Voor de overgrote meerderheid van de (plattelands)bevolking uit het verleden was reizen ondenkbaar. Een van de grote uitzonderingen waren de bedevaarten, later de zomerkampen van C.M.

Sommige mensen werden "gedwongen" van huis weg te gaan. In het archief van A.J. Weyns vinden we drie brieven van een "konskrit" van Napoleon: Joannes Vochten, Canonnier onder het 9de regiment in de 14de Compagnie Artillerie te voet. De brieven werden geschreven in het jaar 1813. Het is geen verslag van een "plezierreis", integendeel... We trachten deze eerste brief letterlijk over te nemen zoals hij 190 jaar geleden werd geschreven.

In de stad Mensch den 11 Mij mey 1813

Zeër beminde vader en moeder en zusters en broeders. Ik laet u l weten den staed van mijne gezontheyd en alst Met u anders was Dat zou Mij leed zijn. en wij zijn regt Desdag vertrokken den eersten pasdag en hat ik daer nog eene dag gebleven gelijk ik zaterdags nog mijnden ik zou daer beschien dan nog wel zijn Maer makt daer geen verdried in want het is u schuld niet dat ik soldaet ben het is den wil van good Daer kan nimand tegen doen maar leest en bid dat hij mij nog eens bij u laet komen want ik heb daer maer eene korten tijt geweest maer mij dunkt dat ik wel vijf jaer van huys zijn want wij zijn door Duystland getroeken zijn honderd uren door de bergen gegaen het zijn geen klijn geweest want zij zijn wel zoo groot als twee Livrouwentorens van antwerpen als wij daer over gongen dan mosten wij ons daer op stooten met het geweer en wij mosten nog vijf of zes keren rusten eer wij daer op waeren en zijn bij alder keyen scheijlien ijzer kalk en daer rijden zij ???hyuden en ossen in de plog en wagens en als bij somme menschen nog wat te eten krijgen dat is bekanst of dat het voor de verkens was maer het is tog goet want ik zijn al zoo vies niet meer want wij verteyren nog veel geld daer bij en dat kund gij wel denken want ik al honderd en 50 uren gemaseerd zijn maer tog ik nu zoo wijt van huis niet was want Mensch is maer 100 uren en wij trekken alle dag 4 stuivers en broed als wij het krijgen geen vles op en in Mensch heh ik rust gehad tegen den rijm Den 11 en den 12 mosten wij daer al over 60 uren wijt regt naer den slag daer trokken wij niks meer Maer dat is niks want als den rus ons baek dan moeten wij alles afgeven goet en geld gelijk wij gezien hebbe Jongens die daer van daen kwaemen Joannes van Dijk mijne kameraet van lonhoud doet de komplementen aen adriaen van dijk en aen zijn zusters en broers en wij zulle weer schrijven als wij nog ivereijns stil zijn Daer goj ook eens verom kont schrijven want valt ons herd van u nieks konnen krijgen Maer gij moet niet versteld stan wast dat dit agter een den lesten was want zij zegen dat wij de 23 inden slag moeten eenen goden dag voor vader en moeder zusters en broeders en al mijn familien en mijne goeden vrinden dat zij nog wat voor mij lesen bidden want ik heb geneen mis gehoord 'k heb daer eens in gewist maer zij halde mij daer gau uyt weg te gaen ik heb gehoord dater nog veel naer mij moeten gaen zijn welk gij mij geme zegen zout dezen brief heb ik weende oogen geschreven maer het is nog beter ik alleen als dat ik u allemaal in lijden broegt.

Bemering; Met de stad Mensch bedoelt Joannes Vochten waarschijnlijk de stad Mainz aan de Rijn.

In de stad Mensch den 11^{en} may 1573

Zaar Geminde vader en moder en kintjes
en broeders Jk laet u te weten den stad
van myne geontheyt en allet het u anders
was dat zou enlyc lied zijn en wy ryngelt
desdwy forbrocken den eersten pascdag en hat
ik daer voo ene dag gebleven gelijk ik
zaterdag voo mynden als ik zou daer
beschen dan voo wel zyn maer maket daer
geen verdried en want het is u schuld
Niet dat Jk soldad ben het is den wil van
goed daer han niman tegen doen maer lust
en bid dat hy my voo eens-bijē laet home
want Jk heb daer maer ene herten tyl
gewest maer enlyc dinke dat Jk wel vijf
jaar van huys zyn wand wy zyn doer duys
land gelochē zyn honderd uren door de
Bergen gegaden het zyn gebr hilyn geweest
want zij zyn wel zoo goed als twee
sch

leeren antwoorden als wy daer ver
 gongen dan moeten wy ons daer op stellen met
 het gewer en wy de moeten slag vijf of zes
 hien rusten in wy daer op waeren in zijn
 jolder ander hegen schijlien eyser kan en
 daer sijn zij ^{en} huyden ^{en} essen inde plog
 en wagens en als by somme menschen ^{en} pag wat
 te eten krijgen dat is behant of dat het
 voor de verrens was en dat het is tog goet want
 jk zijn al so vies niet meer want wij verteren
 ofog veel geld daer by en dat kend gij wel den hien
 want jk al konberd en so in ^{en} gemasied ^{en} syn
 maar loq ik nu soo wist van hys was want
 mensch ^{en} chass 100 uren en ^{en} streken ^{en} alle day
 4 stijvers en broed als wy het krijgen geen
 vles op mens en menschen heb jk niet gehat tegen
 den sijn den ii en den is moeden wy daer al
 orve ~~beest~~ ^{en} bo uren wist recht ^{en} paerden
 slag daer ^{en} streken ^{en} wyc ^{en} sijn ^{en} cheer ^{en} maar dat is

Niks want als den ris ons baet dan moeten
wij alles afgaven goet en geld gelijk wij gezien
hebbe jongers die daer van daer nemen
Joannes van dyk "ijne n. Lamerat van
Lanhoude doet de complimenten aan adriaen van
dyk en aan zijn zusters en brues en wy zullen
weer schrijven als wy nog in verijde stil zijn
daer gij oock een veriom hont schrijven want
waer valt ons hert van uesfiche konnen krijgen
maer gij moet niet verstaet stan want dat
dit datter een den lester was want zij segen
dat den wy de 2. In den slag moeten een
goden ^{dag} rooij. der en maeders zusters en brues
en alle mijn afphilien en mine goeden vrienden
dat wy nog niet vor my lesen bidden want jk heb
nog genceen n. gehoord. Ik heb daer eens en
maer wy halde mij daer gaen niet weg te gaen
ik heb gehoord als datter nog veel en naer dly moeten
gaen zijn welk gij mij gerne segen hont
5. Deken brief heb jk wrede oogen geschreven maer het is
nog beter Ik alleen als dat ik u allemaal in
lijden bracht

HOEVE "HET HERTOOGDOM" AMBACHTSTRAAT

Deze hoeve, waar nu René Van Looveren en Dina Vermonden wonen, heeft, zoals de meeste hoeven in Loenhout, een eeuwenoude geschiedenis. De familie Van Looveren woont hier al sinds 1855. Op de 'caerte figuratief' wordt het perceel aangeduid met het nummer 1768.

In het meetboek van 1660 staan Jan Wouters en Adriaan Bernard Van Aken vermeld als de eigenaars. Er was toen echter nog geen sprake van een hoeve. Het was weiland, waarvan Jan Wouters het oostelijk en Adriaan Van Aken het westelijk gedeelte bezat. Jan Wouters is later eigenaar geworden van heel het stuk. Er stond toen wel een hoeve vlak ernaast, oostwaarts gelegen op het perceel 1769. Hier stond het huis van Adriaan Bernard Van Aken, zoals we kunnen lezen in 't meetboek van 1660: "Adriaen Bernaert Van Aecken sijnen hoff daer zijn huys op staet..." Daarnaast, nog verder oostwaarts, op het perceel 1771 woonde Jan Wouters: "sijnen hoff daer hij woont lant ende groese..." Hij had deze hoeve op 13 maart 1651 gekocht van Cornelis Adriaenssen en Maeyken Adriaan Van Aken. Hij heeft er blijkbaar niet lang gewoond, want in 1669 wordt zijn schoonbroer Adriaan Hendrik Bartholomeeussen vermeld als eigenaar. Wanneer Jan Wouters een hoeve gebouwd heeft op het perceel 1768 is niet duidelijk. In 1690 stond ze er in ieder geval. Dan wordt het perceel 1768 als volgt beschreven: "erffgenaemen Jan Wouters, hoffstede, lant ende weyde..."

Jan Wouters was getrouwd met Maeyken Antoon Van Aken. Ze hadden vier kinderen: Cornelis (°1652), Barbara (°1656), Jenneken (°1660) en Antonia (°1668).

Jan Wouters wordt in de Loenhoutse schepenregisters meestal 'Timmerman' genoemd. Hij stierf op 7 februari 1680.

Barbara Wouters trouwde op 21 november 1696 met Christiaan Geert Vorsselmans. Dit huwelijk bleef kinderloos. Jenneken Wouters kreeg op 14 november 1685 een tweeling. Vader was de 19-jarige Balten Van Geel. Ze zijn echter nooit getrouwd. Slechts één van de kinderen bleef in leven, het werd Suzanna genoemd, naar de grootmoeder Suzanna Pauwels.

Bij de volkstelling van 1693 zien we hoe de familie er toen uitzag: Maeyken Antoon Van Aken, haar kinderen Cornelis, Jenneken en Antonia en haar kleindochter Hanneken (Suzanna) Balten Van Geel. Wouter Peeter Jan Wouters woonde op de hoeve als koewachter.

In een schepenbrief van 26 april 1698 lezen we dat Maeyken Antoon Van Aken en haar kinderen 200 gulden leenden van Christiaan Geert Vorsselmans, man van Barbara Wouters. Zij stellen de hoeve als onderpand: "eene stede met huysinghe, hove, driessche, landen, weyden... gestaen ende geleghen alhier aen d'Ambachtstraet tot Sneppeel..." Aan de oostkant grensde de hoeve aan het "vondelstraetien", ten westen aan Adriaan Peeter Vermeiren en noordwaarts aan de Ambachtstraat.

Antonia Jan Wouters trouwde in 1697 met Antoon Corneel Rommens. Haar zuster Jenneken is in 1706 op 46-jarige leeftijd nog getrouwd met Jan Jacobs De Cuyper. Zij namen het geboer in de Ambachtstraat over. Volgens de zetboeken tussen 1707 en 1740 betaalden zij de dorpsbelastingen. Zij hebben dus al die jaren de eigendom in gebruik gehad. De ongetrouwde Cornelis Jan Wouters en zijn zuster Barbara zijn in 1705 kort na elkaar gestorven. Hun moeder Maeyken Antoon Van Aken stierf op 27 november 1708. Zij was 83 jaar oud.

In de schepenregisters bevindt zich een schuldbrief van 11 maart 1726 ten laste van Jan Jacobs De Cuyper en Jenneken Wouters. Zij waren 350 gulden schuldig aan E.H. Petrus Van der Wee, priester in Antwerpen. Zij stelden enkele percelen als onderpand: Perceel n° 1768, een half bunder groot, waarop de hoeve stond: "eene stede met huysinghe, schuere, torffhuys, binnenstede... alhier tot Sneppeel in de Ambachtstraet..." Perceel 1769, waar voordien het huis van Adriaan Bernard Van Aken had gestaan, behoorde nu ook tot de hoeve 'het Hertogdom'. Het was 9 'loopenstaet' groot (bijna 2 ha). Deze schuldbrief werd ook opgetekend in het manuaal van de kerk.

Jan Jacobs De Cuyper stierf in 1732 en zijn vrouw Jenneken Wouters op 9 juli 1739. Suzanna Van Geel, haar enige dochter en erfgename, was geestelijk gehandicapt.

Vanaf 1740 woonden Christiaan Antoon Rommens en Lucia Lenaert Deckers op de hoeve. Christiaan, geboren op 6 juli 1712, was de jongste zoon van Antoon Rommens en Antonia Jan Wouters.

In die tijd moesten de boeren belasting betalen op alles en nog wat: graangewassen, vee, bijen, aantal volwassen huisgenoten enz. In 1743 betaalde men voor een koe 15 stuivers, zoals we kunnen lezen in het zetboek van dat jaar: "Settinghe privative gedaen over d'ingesetenen des dorps van Loenhout tot betaelinghe van de personele lasten desen dorpe overkomen ende voorgevallen in desen jaere 1743 te weten op ieder koeve vijftien stuyvers te betaelen in handen van jonker Carolus Franciscus Hunnaeus de Landeghem, ontfanger deses dorps..." Christiaan Rommens betaalde 1 gulden 10 stuivers, zodat we mogen aannemen dat hij 2 koeien had. De 'grote' boeren hadden toen hoogstens 5 of 6 koeien. Peeter Wouter Ooms in de Beirestraat betaalde 3 gulden 15 stuivers (5 koeien). Rik Bartholomeeus en Denijs Van Dijck, de twee boeren op de Tommelberghoeve, betaalden ook elk 3 gulden en 15 stuivers. Christiaan Rommens heeft niet lang in de Ambachtstraat gewoond. Hij was amper 35 jaar oud toen hij in 1747 stierf. De weduwe verhuisde naar de Hoenderstraat. Vanaf 1748 komt Cornelis Peeter Rombouts op de hoeve. Hij zal er 20 jaar wonen. Hij was getrouwd met Catharina Adriaan Cornelissen. In de bevolkingslijst van 1755 worden drie kinderen vermeld: Catharina 10 jaar, Joanna 4jaar en Adriaan 9 maanden oud. Na 1755 zal er nog een hele rij kinderen bijkomen.

Suzanna Van Geel stierf op 8 februari 1760, zij was 74 jaar oud. "Innocens" schreef de pastoor in het overlijdensregister. Op 16 februari 1768 verkochten de kinderen en kleinkinderen van Antonia Wouters en Antoon Rommens de nalatenschap van Suzanna Van Geel. Het waren: Jan Antoon Rommens (°1704), de kinderen van Christiaan Rommens en Lucia Deckers, nl. Maria (°1737) Lenaert (°1740) en Catharina (°1747) met haar man Jan Cornelis Vermeiren. Zij verkochten de hoeve aan hun mede-erfgenamen Jan Vermeiren en Catharina Rommens. De nieuwe eigenaars moesten nog een schuld van 38 gulden 9 stuivers betalen aan de Armentafel van Loenhout "in volle restitutie ende queytinghe van allen tgene Suzanna Van Geel geleefd hebbende van de voors. H. Geestaeffel alhier van deselve soude hebben geproffiteert..." Jan Vermeiren en Catharina Rommens waren pas een maand getrouwd toen ze de hoeve kochten. Hij werd geboren op 25 december 1735 als zoon van Cornelis Vermeiren en Maria Christiaan de Backer. Ze zijn niet lang de eigenaars gebleven van de hoeve. Op 12 februari 1771 verkochten zij het gedoe aan Jan Baptist Van Dijck, notaris te Antwerpen: "eene stede met huysinge, stalle, schuere, binnenstede, driessche, groese, landen, boomgaerde... in de Ambachtstraet..." Notaris Van Dijck was sinds 31 december 1767 in 't bezit van de oude schuldbrief van 't jaar 1726 ter waarde van 350 gulden. Jan Vermeiren en Catharina Rommens zijn als pachters op de hoeve blijven wonen. In 't huurkontraet van 25 juni 1771 staat dat ze jaarlijks 31 gulden 10 stuivers pachtgeld moeten betalen. In 't gezin Jan Vermeiren-Catharina Rommens werden 5 kinderen geboren: Maria (°1769), Maria Catharina (°1772), Christiaan (°1773), Joanna (°1774) en Maria Catharina (°1779).

De naam "Hertogdom" komt slechts enkele keren voor in de archieven, o.a. in de zet- en mastboeken tussen 1770 en 1784. In de oudere geschriften is er nergens sprake van deze naam.

Catharina Rommens stierf op 6 februari 1782. Een jaar later hertrouwde Jan Vermeiren met Elisabeth Aernouts. Uit dit tweede huwelijk werden geen kinderen geboren.

Volgens de parochieregisters stierf Elisabeth Aernouts op 1 december 1800, maar in de bevolkingslijst van 1801 staat haar naam nog vermeld. Wie is verstrooid geweest, de pastoor of de gemeentesecretaris?

Joanna Vermeiren, dochter van Jan en Catharina Rommens, trouwde op 5 augustus 1805 met Adriaan De Keyser van Meer. Zij namen de boerderij in de Ambachtstraat over. In het bevolkingsregister van 1809 wordt de weduwe van notaris Van Dijck vermeld als eigenares van de hoeve. De ongetrouwde Marten De Keyser, broer van Adriaan, woonde op de hoeve bij in als knecht. Adriaan De Keyser heeft niet lang op de boerderij gewoond. Hij stierf reeds op 5

januari 1811 in de ouderdom van 40 jaar. Hij werd geboren te Meer op 14 juni 1770, als zoon van Adriaan en Maria Catharina Van Oeckel. Hij liet twee minderjarige kinderen achter: Adriaan en Maria Catharina. Twee maanden later stierf ook zijn broer Marten. Joanna Vermeiren hertrouwde op 13 maart 1813 met Cornelis Kocks, geboortig van Zundert. Hij was weduwnaar en had twee kinderen.

Jan Vermeiren stierf op 28 april 1819. Hij heeft meer dan 50 jaar in de Ambachtstraat gewoond. Zijn schoonzoon Cornelis Kocks ging het overlijden aangeven op 't gemeentehuis: Jan Vermeiren, 83 jaar, weduwnaar van Elisabeth Aernouts en Catharina Rommens, "is overleden heden om zes uren des avonds in zijne woonhuyze alhier bij Cornelis Kocks, tweede sectie n° 110, zijnde wettige zoon van Corneel Vermeiren en Maria Christiaan De Backer..."

Cornelis Kocks stierf op 28 februari 1841 in de ouderdom van 70 jaar. Zijn vrouw Joanna Vermeiren overleed twee jaar later, 28 oktober 1843. De aangifte werd gedaan door haar zoon Peeter Jan Kocks, 30 jaar, en Cornelis Aernouts, 38 jaar, geboortig van Zundert. Voor de ambtenaar van de B.S. verklaarden zij "dat Joanna Vermeiren, geboren te Loenhout op 25 juni 1774, overleden is om vijf uren namiddag ten haren woonhuyze gestaen alhier op Sneppeel in de Ambachtstraet..." Zij was 69 jaar en had heel haar leven in de Ambachtstraat doorgebracht. Haar zoon Petrus Joannes Kocks was enkele maanden voordien, in juli 1843, getrouwd met Maria Catharina Peeters, dochter van Cornelis en Maria Catharina Doms. Geert Aertsen van de Beirestraat, schoonbroer van de bruidegom, was getuige bij dit huwelijk. Petrus Joannes Kocks en Maria Peeters hebben het geboer in de Ambachtstraat voortgezet.

Joannes Lambertus Cornelius Van Dijck, zoon van notaris Van Dijck, was na de dood van zijn ouders de eigenaar geworden van de hoeve. Hij heeft nog ruzie gehad met de Armentafel van Loenhout in verband met het "peerenbemdeken", een stuk grond dat tot de boerderij behoorde en dat volgens de Armentafel belast was met 4 stuivers per jaar. In een brief van 12 mei 1815 schrijft Joannes Lambertus Van Dijck: "Wij hebben dien bemd met stede gekogt 1774, wij hebben die chijnze noyt betaelt, ondervraegt hebbende Jan Vermeiren van wie wij die stede hebben gekogt weet van deeze chijnze niet, vervolgens is die chijnze die ik geloof noyt gevraegt te zijn of op die goederen niet te staen, niet gevraegt ten minsten in geen 70 jaeren..." Joannes Lambertus Cornelius Van Dijck woonde in Antwerpen. Hij was getrouwd met Theresia Nathalia Damiana Monteyremar. Hij stierf in 1849 en zijn vrouw in 1853.

Op 6 juni 1854 verdeelden de kinderen de nalatenschap van hun ouders. Zij hadden eigendommen in Austruweel, Stabroek en verschillende herenhuizen in Antwerpen. In Loenhout bezaten zij drie hoeven met in totaal 75 ha grond: een op 't Heiend waar Matthijs Bartholomeeussen pachter was, een andere op de Driehoek met Adriaan De Keyser als pachter. Op de hoeve in de Ambachtstraat woonden Petrus Joannes Kocks en Maria Peeters. De minderjarige Clementina Rosalia Nobertina Van Dijck werd "bij blinde lotinge" eigenares van de hoeve 'het Hertogdom' met ruim 12 ha grond. Petrus Joannes Kocks en Maria Peeters hebben er nog gewoond tot 1855. Zij betaalde jaarlijks 200 F pachtgeld.

Op 30 juli 1855 werd de hoeve publiek verkocht door notaris Van Nueten. De eigenares Clementina Rosalia Norbertina Van Dijck was ondertussen getrouwd met Charles Renard. Zij woonden in Antwerpen.

In de verkoopakte lezen we: "eene stede hebbende sterke gebouwen, plaets, tuyn, bouw en weylend... in de Ambachtstraet, zuydzijde den Driehoek..." Het waren samen 12 ha 57 aren grond, waarvan ruim 7 ha bouw en weiland en 5 ha heide.

Corneel Van Dijck en Catharina Vissers kochten het hele gedoe voor 12 100 F. Zij hebben zelf nooit in de Ambachtstraat gewoond, maar verhuurden de boerderij aan hun dochter Joanna die datzelfde jaar trouwde met Michiel Van Looveren. De huwelijksakte is van 5 november 1855: "Michiel Jacobus Van Looveren, landbouwer, geboren te Loenhout op 31 januari 1818, zoon van Jacobus en Anna Catharina Mertens... en Joanna Van Dijck, geboren te Loenhout op 24 juni 1822, dochter van Corneel en Catharina Vissers..."

De ouders van Michiel Van Looveren woonden op Popendonk, zij waren in 1855 reeds overleden. Michiel Van Looveren en Joanna Van Dijck hebben vanaf hun huwelijk in 1855 op

de hoeve in de Ambachtstraat gewoond, zoals we kunnen opmaken uit de bevolkingsregisters van die tijd.

Corneel Van Dijck en Catharina Vissers, eigenaars van de hoeve, woonden in de Hoenderstraat. Catharina stierf in 1857 en Corneel in 1874. Op 30 december 1874 verdeelden de kinderen de nagelaten goederen van hun ouders, nl. twee hoeven met ruim 41 ha grond. De ouderlijke hoeve in de Hoenderstraat ging naar Jaak Van Dijck. Michiel Van Looveren en Joanna Van Dijck kochten de boerderij in de Ambachtstraat waar ze al bijna 20 jaar woonden als pachters. Voor de hoeve met 13 ha grond betaalden zij 15 500 F.

Jan Baptist Van Dijck (*1838) was een ongetrouwde broer van Joanna, hij heeft vele jaren als knecht op de boerderij gewoond.

Catharina Van Looveren (*1858), dochter van Michiel en Joanna Van Dijck, trouwde op 5 mei 1886 met Corneel Van Dijck (*1859). Zij hebben enkele jaren bij ingewoond, tot ze in 1889 vlak in de buurt hun eigen boerderij kochten.

Op 5 oktober 1892 heeft Joanna Van Dijck door een schenking "inter vivos" de boerderij met ruim 10 ha grond overgemaakt aan haar zoon Jan Van Looveren (not. Van Nueten 1892 n° 113). Deze akte werd mede ondertekend door Catharina Van Looveren, zuster van Jan.

Joanna Van Dijck stierf enkele weken later, op 21 oktober 1892 "om 10 ure 's avonds". Zij was 70 jaar oud. Jan Van Looveren, nieuwe eigenaar van de hoeve, trouwde een maand na de dood van zijn moeder met Catharina Aertsen. Zij werd geboren in de Beirestraat op 11 augustus 1871 als dochter van Frans en Adriana Aernouts.

Michiel Van Looveren stierf op 27 april 1895. Zijn zoon Jan, 35 jaar, en de geboor Christiaan Vinck, 29 jaar, deden op 't gemeentehuis de aangifte: "dat heden om twee ure 's morgens in zijne woning Wijk B Ambachtstraat 115 overleden is Michiel Jacobus Van Looveren..."

Het waren Jan Van Looveren en Catharina Aertsen die in 1900 de huidige hoeve hebben laten bouwen. Vanaf 1928 zal hun zoon Jef Van Looveren, getrouwd met Petronella Vermeiren, de boerderij overnemen. Zij zijn de ouders van René Van Looveren die er nu, samen met Dina Vermonden, al bijna 30 jaar woont.

Jan Simons

OPROEP ERFGOEDWEEKEND 2003

Gezocht voor tentoonstelling:

foto's, fotoalbums, groepsfoto's, verslagen,

souvenirs,...

- van Lourdesbedevaarten
- vakantiecampen C.M.
- schoolreizen
- groepsuitstappen
- Rome, Parijs, Londen, Berlijn...

....

Inlichtingen :

Stan Dirven

Coördinator Erfgoedweekend

III. Normaalschool en Studentenbond

Op 31 juli 1919 werd het aannemingsexamen afgelegd en op 7 augustus kreeg Karel Peeters de verlossende officiële brief: "Ik heb de eer Ued. te melden, dat gij tot het mondeling examen in de Vrije Katholieke Normaalschool van Antwerpen toegelaten zijt. Dit examen begint op Dinsdag 12 Augustus." Hoe die schuchtere buitenjongens zich toen voelde, beschreef hij later zelf in het jaarboek 1973 van de oud-normalistenbond:

"Mijn eerste kennismaking met de Katholieke Normaalschool dateert van juli 1919: het toelatingsexamen. Ik herinner mij nog een somber lokaal aan de straatkant, met grijze banken voor grote jongens en een grijs bord, dat wachtte om herschilderd te worden. En wat de jongens betreft, wij waren allen samen een vijftigtal. Na een poosje merkte ik dat er drie soorten deelnemers waren : totaal groene, zoals ik, hulpeloos – solitaires, die de gebeurtenissen afwachten ; halfgroene, minder – hulpeloos – solitair, die deden alsof zij wisten wat er ging gebeuren en een derde soort, de doorgewinterde gegroepeden, die op de koer al met drie-vier samen hadden gestaan en die daarna op de grijze banken vlak bij elkaar zaten, de indruk gevend dat hen niets kon deren. Pas veel later, toen wij al een paar maanden binnen waren, ontdekte ik de oorsprong en het onderling verschil van de drie groepen eerste-jaars-normalisten. Het was niet zo eenvoudig : jongens van de buiten, zoals ik, behoorden tot de eerste groep ; die van de stad vormden de twee andere : de "gegroepeerden" waren de makers van een vorige school, o.m. van Sint-Norbertus en van de Lagere-Hoofdschool, de stedse-individuelen waren de andere."

Psychologisch moet de afstand tussen het dorp en de stad vrij groot zijn geweest voor de nog niet 16-jarige. Op studieniveau ging het ook al niet te best de eerste jaren. De knappe dorpsstudent was het niet gewoon maar een derde rang te krijgen en het eerste trimester op de 30ste plaats te eindigen. Maar het zou zó niet blijven. Op het einde van het jaar schoof hij reeds op naar de 21ste plaats, het tweede jaar naar de 17de, het derde naar de 13de om het laatste trimester in het laatste jaar op de 8ste plaats te komen.

In de contacten met zijn studiegenoten verliep het heel wat beter. Het eerste jaar speelde hij reeds mee toneel. Hij kreeg de rol "Issachar, inwoner van Jeruzalem" in het mysteriespel "Op Bethlehems Velden" opgevoerd voor de Normalistenbond. Het waren maar enkele zinnen en zijn optreden was van korte duur, maar hij was erbij.

Intussen was hij buiten de normaalschool actief geworden in een ander studentenmilieu, namelijk in de studentenbond "Wees u Zelf", studentengilde voor Brecht, Loenhout, Wuestwezel en Sint-Lenaerts.

In het verslag over de vergadering van 19 augustus 1920 wordt vermeld : "Onze jonge vriend, Karel Peeters, die zijne overtuiging nooit onder stoelen of banken steekt, heeft als lezing gekozen een uittreksel uit de werken van Hugo Verriest , handelend over de fierheid onzer voorouders. Was de lezing goed gekozen, ze was niet minder goed voorgedragen en verzorgd. Zuivere uitspraak en goede toon deed gans de vergadering begeerig luisteren. Zoo iets verdient een woord van lof en we hopen dat de jongere studenten zullen wedijveren met hunne kameraden.."

In de vergadering van 31 december 1920 gaat men over tot de kiezing van een "voorloopig bestuur".

"Door geheime stemming worden de volgende bestuursleden aangewezen :

Voorzitter : Renaat Van Thillo van Wuestwezel

Ondervoorzitter : Aloïs Fransen van Brecht

Schrijver : Karel Peeters van Wuestwezel

Schatbewaarder : Ferd.de Kerchove d'Exaerde van Wuestwezel."

In het Jaarverslag 1921-22 van de Studentengilde "Wees u Zelf", opgesteld op 4 oktober 1922, geeft Karel Peeters als "schrijver" niet alleen een schets van de innerlijke werking tijdens het groot verlof maar ook de samenstelling van het nieuw bestuur voor het jaar 1922-1923:

Voorzitter : Emiel Ooms, collegestudent, Brecht

1ste Schrijver : Karel Peeters, normalist, Wuestwezel

2de Schrijver : Jos Van Dyck, collegestudent, St. Lenaarts

Onder-Voorzitter : Norbert Deckers, collegestudent, Wuestwezel

Schatbewaarder : Ferd. De Kerchove d'Exaerde, collegestudent, Wuestwezel

1^e Raadslid : Renaat Van Thillo, hoogstudent, Wuestwezel

2^e Raadslid : Juul Lambrechts, hoogstudent, Wuestwezel

3^e Raadslid : Frans Van Ham, seminarist, Brecht.

Als slot van dit verlof hadden we een leutig, gezellig samenzijn : eten, drinken, "speechen", lachen en zingen.."

Bij de uiterlijke werking noteerde de schrijver de verschillende toneelopvoeringen die de studentengilde in de maanden augustus en september 1922 in de omliggende gemeenten hadden opgevoerd. "Robrecht van Vlaanderen" drama door Lodewijk Scheltjens; "Vrij", drama met Vlaamschgezinde strekking, door W. Hegeling en de klucht "De Statie komt !". Op de programmafolder zien wij dat Karel Peeters respectievelijk de rol vertolkte van "Rumold", raadsheer van graaf Robrecht; "David", een van de zonen van Verhoeft en "Edgard", een van de drie studenten.

In het bestuur van de Studentengilde "Wees u Zelf" was maar één normalist. De anderen waren collegestudenten of hoogstudenten.

In de gewestelijke vergadering van de Gewestbond Hoogstraten op 31 augustus 1922 gehouden te Wuestwezel, werd voorgesteld een Normalistenbond op te richten. De tekst van het verslag luidt als volgt:

"Na een korte poos, bracht makker Karel Peeters, den broedergroet van een half dozijn normalisten. Broeders moeten een zijn, maar er moet ook een broederlijk huis bestaan voor de normalisten.

Hij stelde voor een normalistenbond te stichten:

- 1) normalisten hebben andere studiën en ze kunnen dan hun eigen zaken behandelen;
 - 2) er zal veel voordeel bij zijn voor den Gewestbond.
- De normalisten zullen samenwerken om deugdelijk werk voort te brengen op onze vergaderingen.

De normalistenbond werd goedgekeurd zooals hij besproken is."

In een tekst met de geschiedenis van de Gewestbond Hoogstraten wordt ook dit voorstel weergegeven, maar er werd aan toegevoegd: "Dat voorstel werd goedgekeurd maar kwam nooit tot stand."

Wat gebeurde er dan na deze 31ste augustus 1922?

Op 1 september 1922 vertrok met de pen van Karel Peeters maar ondertekend door nog zeven andere personen uit Brecht, Meerle en Wuestwezel, een brief aan Jozef Bulens, onderwijzer te Brecht, met de vraag voorzitter te willen worden van de normalistenbond. Het antwoord was echter negatief niet alleen over het voorzitterschap maar ook over de idee een normalistenbond op te richten.

Tot grote ontgoocheling van de 19-jarige normalist was het nu wel duidelijk: er kwam geen afzonderlijke normalistenbond in de Noorderkempen waarin ook vooraanstaande onderwijzers zouden bij aansluiten. Integendeel de onderwijzers kozen voor het samengaan met de hoogstudenten en sloten in de oud-studentenbond zelfs normalisten uit.

Begin 1923 kwam er een kaartje van Renaat Van Thillo :

"Karel

Zoudt u op de gewestvergadering te Meerle willen optreden met een werk over de Studentenbeweging (historisch overzicht). Ik meen dat dit van uwe werklust voor wat onze beweging aangaat niet te veel gevergd is. Ik verwacht dus een beslist jawoord. Zend me a.u.b. ook zoo gouw mogelijk het verslag van de Kestvergadering. Hartelijk, Renaat.

Deze voordracht heeft dan plaats gehad op 3 april 1923 te 3 uur op een vergadering in de zaal "Ons Huis" te Meerle.

Hiervoor had hij per brief beroep gedaan op Lodewijk Dosfel met de vraag zijn brochure 'Die flämische Studentenbeweging' als richtsnoer te mogen gebruiken.

Vijf dagen later kreeg de normalist het volgende antwoord :

Waarde Heer,

Vóór enige weken heb ik vanwege een uitgeversfirma opdracht gekregen de geschiedenis der Kath. Vl. Studentenbeweging te schrijven. Ik heb die opdracht aanvaard. Ik denk dat het voor u nuttig is dit te weten. Gij kunt mijn vlugschrift benuttigen, zooals gij dat noodig of nuttig vindt. Gij vermeldt natuurlijk de bron. Met oprechte hoogachting.

L. Dosfel, Dendermonde

Op 19 juli 1923 in de namiddag ontvingen de ouders te Wuustwezel de verlossende telegram :

"Ik ben er door morgen negen uur uitreiking diploma's - Karel".

Hoe het dan kort daarop verder verliep, schreef hij in het Jaarboek 1972 van de oud-normalistenbond in het vooruitzicht van de gouden promotie 1923.

"..Met mijn diploma op zak, kwam ik op 20 juli 1923 thuis. 's Anderendaags liet de gemeentelijke overheid van mijn geboortedorp, bij monde van de gemeentesecretaris, mij vragen om tot de vacantie - die toen begon met Wezelse Kermis, op O.L.V. Hemelvaart - een drietal weken 'school te doen'. Natuurlijk, vermits de gemeenteraad mij nog vóór de vacantie vast zou benoemen met de financiële gevolgen van dien. Wie zou dat weigeren ? En op 22 juli stond ik voor een vierde-graad-klas (wegens afwezigheid van de titularis). Het les geven was voor ons geen probleem met al de kennis van stof en methodiek, die wij in de Minderbroedersstraat hadden meegekregen. Het voor de klas staan was evenmin een moeilijkheid, want dan zaten de jongens braaffjes op hun bank, doch als zij, vóór en na de klas, binnen- of buitengingen, dan stond ik verloren tussen die opgeschoten kerels waarvan de meesten kop en hals groter waren dan 'de meester'

De jaren van 'Normaalschool en Studentenvonden' zou in 1923 eindigen met een voordracht over 'Borns' voor de Studentengilde 'Wees u Zelf' op 28 december: "...Mijn doel is vooral U weer eens voor oogen te brengen de figuur van hem die thans nog gekerkerd zit om een groot gedacht, die thans nog gekerkerd zit voor Vlaanderen...."

In de voorbije jaren, de jaren van de Normaalschool, was de kleine, eerder schuchtere knaap van "den buiten" uitgegroeid tot een onderwijzer met karakter. De wereld van de normalisten en van de studentengilden hadden hem sterk beïnvloed en kennis laten maken met een Vlaamse zaak die juist na de eerste wereldoorlog zich in een zeer bijzondere periode bevond. In de periode 1919 - 1923 zou hij niet alleen kennis maken met Floris Prims, een van zijn leraren in de Normaalschool en die later in zijn leven nog een zeer grote rol zou spelen, maar ook met de activist Florent Peeters, die door zijn brieven de Vlaamsgezindheid van Karel Peeters fel zou aanwakkeren.

Paul Peeters

IV. Leger

In het "LIVRET MILITAIRE – Militair zakboekje" van de "ARMEE BELGE – Belgisch Leger" vernemen wij dat Karel, Constant Peeters met stamnummer 105/71001, soldat milicien, van de klas van 1923, behoorde tot het 5e Régiment de ligne, 2e Cie met als mutatiedatum : 31 Mars 1924. Hij ligt met zijn Compagnie in Berchem.

Al de grote theorieën die hij in zijn studententijd had gehoord en zelf neergepend, kon en zou hij in de praktijk in het leger toepassen. Hij hield zich als simpele soldaat, dicht bij zijn volk, strikt aan zijn rechten en plichten hetgeen hem natuurlijk veel moeilijkheden bezorgde. Hij was ondermeer van oordeel dat hij het legeruniform niet speciaal moest behandelen zoals dat toen de gewoonte was, want "als het leger mij gebruikt dan moet de Staat er zelf voor zorgen dat al het materiaal en de kleding in orde is". De simpele soldaat kreeg een uniform met groen geschilderde knopen. Een fiere soldaat kuiste die groene verf eraf en behandelde dan speciaal het vrijgekomen koper tot het mooi blonk. Bij Karel geen sprake van ! Op een inspectie voor de défilé van de 21ste juli kreeg hij natuurlijk felle kritiek én in het Frans dan nog. Toen hij in het Nederlands zijn theorie over "Staat en soldaat" uiteenzette, werd hij niet alleen uitgesloten voor de défilé waardoor hij automatisch een verlofdag verloor, maar kreeg daar bovenop de zoveelste "corvée-cour" aan zijn been.

Reeds de eerste maand krijgt hij een aantal brieven.

Van zijn moeder : "M'en Beste jongen,

Wij waren niet weinig blij (ik vooral dat kunt ge wel denken) wat nieuws van onze soldaat te ontvangen.. Ge zult wel veel aan thuis denken, want ik zie wel dat ge daar 's middags de scheeltjes niet kunt oplichten, om te zien wat er zoo al te bikken valt. Ook om 4 ure kunt ge niet vragen wat eten we van avond hé baasje, nu dat zal wel beteren als ge er wat aan gewoon zijt, en als het u niet smaakt, kunt ge toch wel wat anders koopen hé vriend. 'k Heb toch waarlijk moeten lachen met het stuk leer dat ge bij uw gestompte patatten krijgt, en hier klagen we dan dikwijls al over den bevrozen rosbif hé jongen.

Hetgeen ons vooral aanstaat is dat ge toch al bij een warm stoofke op den bureau zit, tracht daar maar te kunnen blijven, dan zult ge toch ten minste een goed leven hebben, ik zie u daar al zitten bij dien Waal, voor dien jongen is het nog erger dan voor u, zoover van huis en slechts één taal kennen. Tracht er maar goed mee overeen te komen....

Het vaart ons buitengewoon dat ge weg zijt, maar natuurlijk zal het u nog meer varen, maar troost u maar met het spreekwoord van Tante Lien van Hoogstraten: "het kon nog erger zijn"...

Van de Onderpastoor: "Beste Karel,

... Uw voorbeeldig gedrag kennende als katholieken onderwijzer acht ik het overbodig U te wijzen op trouwe nakoming Uwer plichten. E.H. Goossenaerts zal reeds kennis hebben van Uwe inlijving in 't 5de Linie te Antwerpen. Hou U kloek en tot ziens. Hand en groet van A. Christiaens, onderpastoor Wuestwezel."

Van een leerling uit de dorpsschool: "beste meester

Wat heb ik toch spijt dat ge soldaat zijt want met de neuen meester gaat het nog niet goed ik heb al twee keren in den hoek ge moeten en ik moet op de laatste bank zitten en dan kan ik het niet goed zien met mijn een oog en ik heb den middag tot twaalf ure in de school moeten blijven en hij heeft nog maar twee keeren vertelt nu zal ik eens heel braaf zijn en goed leeren dan zal ik tog wel hoover moogen gaan hee meester want als ik groot zijn worde ik ook soldaat is het goed bij de soldaten en hebt ge een schoon trosken aan uw pots moet ge daar ook soldaatjes leeren gij hebt mij leeren schrijven en daar om schrijf ik naar u om dat gij mijn vriend zijt goeden dag meester van Peer Peeters."

Een heel andere sfeer vindt men in de brieven die hij van zijn vrienden ontving. De meesten waren antwoorden op brieven die hij naar hen had geschreven en in feite een weerspiegeling of bevestiging van zijn eigen gevoelens tegenover het leger. Ook na de legertijd werden met hen herinneringen opgehaald. J. Brat uit Antwerpen vatte het aldus samen :

"... weinig interessante of indrukwekkende herinneringen. Wel, een vaste overtuiging, een jaar nutteloos en ongezond doorgebracht te hebben. Vooral, geestelijk ongezond..."

Louis Cornelis uit Brasschaat dacht er het volgende over :

".. De ene dag alles, de volgende niets ! En dat is juist hetgene je vermoeit; het onevenwichtige, het slecht-verdeelde, het niet-methodieke gedoe van 'n hoop huilebalken die toch denken dat ze hele bazen zijn. En dan die korveetjes : zoo dom als smerig, die je moreel omlaag trekken.

't Best is nog je koeachtig dom voor te doen, in niets te laten merken dat heel je innerlike wezen in opstand is.

Och, je weet 't zelf ook, tenminste van te zien !

Want, dit moet ik je zeggen : 'k bewonderde je effenaf omdat je waarlik een 'Held' was in 't 'carotte - trekken'..."

Andere brieven trokken weer de Vlaamse kaart. Natuurlijk was Jef Bulens, de onderwijzer uit Brecht, er weer bij om sterk van leer te trekken.

"Ter zake nu ! Ik besef ten volle hoe ontmoedigend de omgeving op u werken moet bij het leger, waar ge hebt af te rekenen met de hyperdomme mentaliteit van kastemenschen, van junkers die er allerlei drollige, Parijsachtige specialiteiten op nahouden om de "culture latine" hoog te houden en te onderschragen met hun geëpauletteerde schouders. De sabelsleepers die ijveren uit alle macht om alle eerlijkheid te dooden, om alle idealisme in den grond te boren en om allen zucht naar "hooger - op", naar ontvoogding te onderdrukken, te versmachten ten koste van alles behalve van eerlijken, openhartigen loyalen kamp. Ja het moet waarlijk droef aandoen te moeten drillen voor rekels die dag in, dag uit zinnen op middelen ten einde ons volk te verknachten, over te leveren aan het aristokrapule van het snoode franskiljonisme... Edoch goeden moed, Beste, aan alles komt een einde... Geduld en dan zijt ge weerom een vrij man, dan kunt ge u weerom heel en gansch toewijden aan de ontwikkeling van het volkskind...Nog eenige maanden geduld, Karel, en dan zijt ge weer mensch. Met een blij gemoed, doch de wrok in de ziel zult ge kunnen terugblikken op al die ellenden geleden in de kazernen. Dan ook zult ge met de hand op uw geweten kunnen getuigen : 'Ik bleef ondanks alles, ondanks allen konsekwent met mijn principen, trouw aan mijn Volk, trouw aan mijn Ideaal !...' Goeden moed en met keien koppen koppigheid vooruit ! Van harte, Jef."

Wie in deze briefwisseling ook niet mocht ontbreken om de strijdende piot aan te moedigen was Florent Peeters, de naar Breda gevluchte activist.

"Beste Kozijn,

Ik heb uwen brief van 14 l.l. met veel genoegen gelezen en zie met groote voldoening dat gij veel moed hebt om in het door en door verfranschte midden waar gij verplicht zijt in te leven, uwe Vlaamsche gevoelens van vroeger te bewaren niettegenstaande al de moeilijkheden waar gij mee te worstelen hebt. Inderdaad, het militarisme is voor een overtuigd Vlaming dubbel hatelijk omdat het hem niet alleen eenen kostbaren tijd doet verliezen in de schoonste jaren des levens, maar vooral omdat het hem gedurig laat gevoelen met welke minachting de Belgische Staat de overgroote meerderheid zijner burgers behandelt.

En zooals gij terecht zegt, heeft zulke zware opoffering geen nut voor België, doch komt alleen ten goede en tot voldoening aan onzen meester Frankrijk. Nooit sedert de

ongelukkige afscheiding van 1830 is er voor ons Vlamingen de toestand zoo hatelijk, zoo onverdraagzaam geweest.

De hoop in de toekomst voor verbetering berust voor ons ouderen in de jongelingschap, vooral bij de verstandelijk ontwikkelden zooals gij...

... Maar voor u jonge mannen zullen eens betere tijden aanbreken als gij vastberaden blijft voortkampen niettegenstaande de hevige tegenkating en onverschilligheid van onze wereldlijk en geestelijke tegenstrevers.... Heb intusschen moed en geduld.

Ze hebben dus wel moeten bekennen dat gij Vlaming, bekwaamheden bezit en U tegen uwen zin herhaalde malen willen bevorderen, wat gij tot hunne groote verwondering niet hebt aanvaard...

Hij voelde zich in het leger zelf ook een banneling, een eenzame tussen vreemden maar tegelijk een echte Vlaming, dicht bij de eenvoudige, soms ongeletterde mannen die hij tussenin les gaf. Later ontving hij een kaartje vanuit Beverlo waar Jan Brat op kamp was : "Beste Karel, ze missen u allen in de Kie. Vele soldaten hebben naar u gevraagd.." Karel was niet mee opgetrokken omdat hij uitstel had gekregen voor zijn 14-daagse wederoproeping. Hij had ook een andere eenheid ('Service de la Santé') aangevraagd "daar ik tijdens mijn werkelijken dienst langen tijd als infirmier ben werkzaam geweest, durf ik U verzoeken om als infirmier overgeplaatst te worden". Dit verzoek werd niet ingewilligd. De familie wist echter dat hij schrik had terug bij dezelfde Waalse Kapitein terecht te komen, waarmee hij het nogal lelijk aan de stok had gehad. Hij was blijkbaar de vernederingen en pesterijen beu.

Tijdens zijn legerdienst was zijn behoefte om verder te studeren niet stilgevallen. Op basis van een aanvraag van het gemeentebestuur van Wuustwezel kreeg hij vrijaf om zijn examens af te leggen in de Staatsnormaalschool te Lier "tot het geven van het onderwijs aan de vierde graad". Verder schreef hij zich in om de leergangen in Bestuurswetenschappen te volgen aan de Provincie alle donderdagen van oktober 1924 tot mei 1925 van 6 tot 8 uur 's avonds.

Hij was ook graag bereid afzonderlijke lessen te geven aan het gehandicapt zoontje van zijn chef. Er was echter een probleem ! Was die piot met zijn groene knopen aan zijn uniform en met zijn vuil, simpele legerbotjes wel betrouwbaar genoeg om bij een officier in huis te komen ? Om de militaire overheid gerust te stellen over de goede afkomst van soldaat Peeters werd de getuigenis ingeroepen van beroepsofficier Louis Pellaers, schoonbroer van Eugene Van Beeck.

Buiten de studies zag hij ook nog kans om de geschiedenis van de studentenkring "Wees U Zelf" te maken en uit brieven van zijn vriend Clem Van Doninck vernemen wij voor het eerst dat Karel zich op het pad van het toneel begeeft.

"...Je hebt al een paar examen afgelegd – bewijs van studiegeest en wilsvierkantigheid. Je gaat naar voordrachten – 't zegt me veel voor een soldaat. En last not least je schrijft toneelwerken... Chareltje, as je nu moest weten hoe graag ik dat stukje eens zou lezen, 'k geloof dat je 't aanstonds zoudt opsturen..."

Begin 1927 kan hij niet meer ontsnappen aan de wederoproeping. Over die enkele weken vernemen wij weinig uit het archief. Eén enkel brief met een onleesbaar handtekening vermeldt :

"Vriend Karel,

Uw gezelschap die 13 dagen, alhoewel 13 ongeluk voorspelt, heeft mij zeer aangenaam geweest. Zelden vindt men in een soldatenmidden, gezellen of vrienden waarmede men zooals met U, kan praten over wetenschappen, kunst en muziek. Als ik nu terugdenk hebben die gedwongen verlofdagen mij toch kort toegeschenen...."

Hiernede eindigt een korte maar bijzondere periode uit zijn leven. Hij had bewezen dat hij in zijn idealisme v r kon gaan en vooral consequent toepassen wat hij met veel woorden had beleden. Hij wilde van geen bevorderingen weten om bij de eenvoudige mannen te kunnen blijven die hem graag in hun omgeving hadden. Hij wilde de Vlaamse jongens niet drillen zoals die reserve-officieren, maar hij wilde hen leren lezen en cultuur bijbrengen.

Hij wilde aan het leger laten zien dat hij antimilitarist was. Eenvoudig was dat niet, want die onderwijzer die met opzet in een slordige uniform bleef lopen had in de grond een fier karakter. Het moet voor hem soms hard zijn geweest de gevolgen te moeten dragen van zijn consequente houding.

"Corv e-cour" krijgen, het reinigen van de latrines inbegrepen, was vernederend en zeker erg voor iemand die karakterieel een allergie had voor vernederingen ! Gelukkig was hij ook een optimist en een plantrekker. Met het resultaat van zijn plantrekkerij kon hij waarschijnlijk als compensatie onnoemelijk plezier beleven.

Later zou hij zeer weinig vertellen over zijn legerijd. Het paste waarschijnlijk ook niet in de familie waar hij verder mee zou gaan samenleven. En als er dan toch eens werd op gezinspeeld, dan kon hij veelbetekenend beginnen lachen zonder veel commentaar. Wel zou hij eens gezegd hebben :

"Moest ik er terug aan beginnen, dan zou ik het anders aanpakken !"

Paul Peeters

OVERLIJDEN PATER JUVENALIS FRANCISCUS VAN ELSACKER

Bij de overlijdensberichten in de krant vonden we het overlijden van pater Juvenalis- pater van de Ossenmarkt.

Pater Juvenalis is een familielid van ons bestuurslid Herman van Elsacker en ook van Paul Peeters.

Herman werkte haast elke donderdagavond samen met de pater aan hun "familiegeschiedenis". Een groot stuk hiervan speelde zich af te Loenhout, waar de familie een vooraanstaande rol heeft gespeeld.

Wij betuigen langs deze weg onze blijken van deelneming aan de familie Van Elsacker.

Herman bezorgde ons volgend bericht :

Zeer tot mij spijt las ik in de krant het overlijden te Antwerpen op 22-12-2002 van pater Juvenalis, Frans Van Elsacker  20-10-1917 te Zoersel.

Hij had de gezegende leeftijd van 85 jaren bereikt. Pater Juvenalis was de grondlegger van onze stamboom. De laatste tijd was hij echter zwaar ziek geworden en het werken viel hem moeilijk. Zijn geest echter heeft hem nooit verlaten. Zijn fenomenaal geheugen bleef tot op de laatste dag werken.

Ik heb de pater leren kennen als een man van principes, een overtuigde en moderne christen-priester, een harde werker tot op het laatste ogenblik.

Ooit vertelde hij mij : "Ik ben er klaar voor. Ons Heer mag mij komen halen". Het is dus nu zo ver.

Ik zal hem steeds gedenken als iemand waarop de spreuk van abt Jacob van Elsacker van toepassing was :

"VACATE ET VIDEDE"

"Weest vredevol en hebt doorzicht"

De begrafenis zal plaatshebben in de kloosterkerk van de Capucijnen op maandag 30-12-2002 te Meersel-Dreef om 1030 hr. De teraardebestelling geschiedt aansluitend op de eigen begraafplaats in het Maria-park aan het Klooster.

Gegevens van Franciscus (Pater Juvenalis) Van Elsacker

Geboorte

Geboren op zaterdag 20 oktober 1917 in Zoersel als zoon van Jozef (Jos) Van Elsacker en Maria Theresia (Maria) Van de Mierop.

Notitie Pater Juvenalis:

Novice in de kapucijnnerorde 15-09-1935.

Eenvoudige professie 17-09-1936.

Plechtige professie Izegem 13-04-1941.

Op 16-08-1942 werd hij in de kapel van het seminarie te Brugge door Mgr Lamiroy tot onderdiaken gewijd.

Priesterwijding te Brugge 02-05-1943.

Te Zoersel werd op 09-05-1943 ter gelegenheid van de eremis een feestmaal aangehouden. Het

In het parochieblad van Zoersel in 1968 verscheen volgens artikeltje naast een foto van de pater in uniform van legeraalmoezenier met zijn toen typische grote baard:

Ra.. Ra wie is dat

De mensen fezelen dat sindsdien het concilie geweest is er veel veranderd is; Enkel nog een kruisje getuigt dat hij priester is.

Pater Frans Van Elsacker viert op zondag 5 mei zijn zilveren priesterjubileum.

Pater Juvenalis werd te Zoersel geboren op 20-10-1917. Hij deed zijn middelbare studies te Hoogstraten. Hij trad in de orde van de capucijnen op 6 september 1935.

Hij verbleef te Edingen, Brugge, Izegem, Aalst, Leuven, Lommel, Boom, Leuven, Aalst, Brugge, Izegem, Boom, Balen en Antwerpen (Ossenmarkt 14).

Hij was gedurende 19 jaar gardiaan van verschillende kloosters. De gardianen worden door de medepaters verkozen vóór een ambtstermijn van 3 jaar. Daarna kunnen zij nog één maal herkozen worden tot gardiaan (=abt).

Aadressen:

1917 tot 1928: Voornestraat 26, Zoersel, B (Lagere school)

1928 tot 1935: Vrijheid, Hoogstraten, B (Klassieke humaniora)

1935 tot 1936: Rue des capucins 5, Edingen, B (Kloosternoviciaat)

1936 tot 1937: Sint Clarastraat, Brugge, B (Studie wijsbegeerte)

1939 tot 1943: Roeselaarstraat 29, Izegem, B (Studie theologie)

vanaf 1941: Roeselaarsestraat 29, Izegem, B (Professie)

1943 tot 1946: Kapucijnenlaan (St Laurentiuscollege), Aalst, B (Studiemeester)

1946 tot 1947: Bankstraat, Leuven, B (Studie psychologie en opvoedkunde)

1947 tot 1949: Hechtelsteenweg, Leopoldsburg, B (aalmoezenier ICB)

1949 tot 1951: Jan Frans Willemsstraat, Boom, B (Atheneumleraar)

1951 tot 1954: Bankstraat, Leuven, B (Studie opvoedkunde en beroepsoriëntering)

1954 tot 1961: Kapucijnenlaan (St Laurentiuscollege), Aalst, B (Prefect)

1961 tot 1964: Boeveriestraat, Brugge, B (Pedagoog MPI Marienhoeve)

1964 tot 04-08-1970: Roeselaarsestraat 29, 8870 Izegem, B (Gardiaan)

04-08-1970 tot 15-06-1982: Jan Frans Willemsstraat 24, 2850 Boom, B (Gardiaan)

15-06-1982 tot 20-05-1985: Kapucijnenlaan 95 (Klooster), 9300 Aalst, B (Gardiaan)

20-05-1985 tot 22-04-1988: Kapucijnenstraat (E) 5, 7850 Edingen, B (Gardiaan)

22-04-1988 tot 01-12-1992: Endstraat 7, 2490 Balen Neet, B (Parochiepastoor)

vanaf 01-12-1992: Ossenmarkt 14, 2000 Antwerpen, B (Permanentie kloosterkerk)

Leeftijd bij belangrijke gebeurtenissen

12	Zus Maria getrouwd.	(in 1930)
12	Vader overleden.	(op zaterdag 7 juni 1930)
16	Zus Elisa getrouwd.	(op zaterdag 10 februari 1934)
19	Zus Louisa getrouwd.	(op zaterdag 28 augustus 1937)
42	Moeder overleden.	(op zaterdag 4 juni 1960)
66	Zus Elisa overleden.	(op dinsdag 10 april 1984)
73	Zus Louisa overleden.	(op woensdag 31 oktober 1990)
77	Zus Maria overleden.	(op vrijdag 11 augustus 1995)
80	Zus Zuster Aloysia overleden.	(op zondag 8 maart 1998)

Pater Juvenalis is overleden op zondag 22 december 2002 in Antwerpen, 85 jaar oud. Hij is begraven op maandag 30 december 2002 in Meersel-Dreef.

DRIE FRANSSEN AAN DE KAAK

Hugo Lambrechts-Augustijns

In het ongeklasseerd oud-archief van Wuustwezel lezen we een dossiertje dat de schout, Willem van Ostaeyen, in 1609 heeft opgesteld tegen drie Franssen¹.

Jacques Favreau en Jan Dieu waren geboortig van Tours en Constantijn Moran was geboren in Songreau in Frankrijk. We weten niet waar Songreau op de Franse landkaart moet gezocht worden, maar Constantijn zal dit wel gezegd hebben tegen onze schout Willem.

Op 29 november van het jaar 1609 kwamen de drie gasten in de herberg "de Valck" van Jan Roeff alias Backer iets eten en dronken 9 potten bier. We nemen aan dat dit 3 potten de man was. Nadat zij dit verteer betaald hadden, wilden zij nog bier drinken. Van dit rondje hebben zij 2 potten betaald en de derde niet.

In de parochieregisters hebben we een gezin Jan Roeffs met zijn echtgenote Maria. In 1609 wordt een dochter Maria gedoopt. Jan is wel de waard in de herberg "de Valck", maar hij is niet de eigenaar. De herberg met de brouwerij en de stede, gelegen op de Kruisweg en 2 bunders groot, is op 27 januari 1599 bevallen aan Cornelis Willems van Eecke en zijn zuster Catlijne van Eecke met haar echtgenoot Jan Corneliss, van hun ouders Willem van Eecke en Maria Cornelis Maes. Op 15 december 1614 verkoopt Cornelis van Eecke aan Maximiliaen Martini, advocaat te Antwerpen, een rente van 15 guldens jaarlijks op "de Valck". Cornelis bezit nog een stede "den Cleynerberch", achter de Kruisweg gelegen en 5 gemeten groot, op 27 juni 1607 gekocht van Adriaen Cornelis Reusen².

Op 13 maart 1619 leent Cornelis 100 guldens van Cornelis Franssen vanden Bolck uit Zundert. De intrest zal dienen om de huur van de herberg "de Valck" te betalen, welke Franchois, zoon van voorschreven Cornelis Franssen, in huur heeft³. Dit betekent dat Jan Roeffs in 1619 niet meer de pachter is van de herberg.

We lezen verder in het verslag van de schout.

Na hun verteer wilt de waard de drie mannen hun slaappleaats aanwijzen. Dit was in een "spennecoetse", die in de kamer stond. De waard had er "*schoon stroe*" met een paar slaaplakens en een "*sargie ende decksel*" opgelegd. De drie gasten reclameerden en wilden daarop niet slapen. Zij verlangden een andere "koetse", aan kooplieden waardig. Want naar hun zeggen waren zij kooplieden.

¹ RAA, OGA Ww, ongeklasseerd archief, doos 233

² RAA, OGA Ww, schepenregister 14, f° 28 v° en 29 v°, 4 en 15 dec. 1614

³ RAA, OGA Ww, schepenregister 15, f° 30 r°

Een 'spennekoetse' is een soort slaapbank. Kiliaan vermeldt bij een spennekoets "scrinium dormitorium". Een 'scrinium' is een schrijn, een kist, of alles om zaken van belang in te bergen. Onder aan de slaapbank is een lade die voor de bedoelde bergruimte dienst doet. Dr Jozef Weyns zegt dat een 'span' een soort slaapmeubel in Limburg is⁴. In Maastricht werd in 1408 reeds melding gemaakt van een "spannebedde". Dr. Weyns geeft een afbeelding van omstreeks 1470, waarbij een slapende man afgebeeld staat op – wat wij veronderstellen – een spennekoets⁵. Zulke bank kan wel dienstig zijn om één persoon te slapen te leggen, maar zeker geen drie. De bezwaren van de zogenaamde kooplieden zullen dus niet zozeer over de kwaliteit van het meubel geweest zijn, dan wel over het plaatsgebrek om deftig te kunnen slapen.

Het kind van de waard sloiep in het andere bed. Katlijn, de zuster van de waard, nam het kind uit dit bed en legde het in de "spennekoetse" te rusten. Nadat Catlijn het andere bed had ledig gemaakt begeerden de drie gasten ook daarop niet te liggen.

Zij wilden "*uut enckele moetwillichey*t" nog vuur maken en stoken in de haard en "*wouden oyck inden heert stroe gehaelt hebben*". De waard antwoordde dat het "*spade ende laet genoech was*". Het was al na middernacht. Jan wilde niet alle nachten vuur maken in de kamers, maar einde november kan het flink vriezen in de Kempen. Als kooplieden de ganse dag in weer en wind op de baan zijn, verwachten zij 's avonds wel een verwarmde kamer. Het is best mogelijk dat er enkele taalproblemen waren en dat Jan het woordje "chauffer" niet goed verstond.

Hij vroeg aan de gasten te gaan rusten en gelastte zijn zuster de kaarsen uit te doen. Terwijl Catlijn daarmee bezig was hebben de gasten haar geslagen. Jan lag al op zijn bed, zag wat er gaande was en kwam haar verdedigen, "*heeft sijne suster daer inne willen defenderen van alsulcken moetwillichey*t."

Hierop namen de gasten hun wapen ter hand, de ene zijn "pijcke", de twee anderen hun ponjaard.

Een pike, een piek of een pijke is een lans met platte ijzeren punt⁶. Het heeft ook de betekenis van een puntige of spitse paal, staak of stang. Reizigers en pelgrims moesten vroeger zorgen een stok bij zich te hebben, om de honden van zich af te houden. Het woord 'pike' is afkomstig van het Oudfranse 'pique' en een 'piekenier' is een soldaat die met een piek gewapend is. Een ponjaard is een dolk. Het woord is afkomstig van het Franse "poignard", dat afgeleid is van "poigne" of vuist.

Zij dreven Jan uit zijn huis, die hulp ging halen bij zijn bureu. Toen deze meekwamen wilde Jan terug in zijn huis gaan, maar de drie gasten beletten hem de toegang.

Zij barricadeerden de deur van binnen met stoelen, banken en een lederen onderstel, "*ende toe gebolwerckt om hunne personagie ende quade wille te volbrengen*."

Het werkwoord 'bolwerken' is verouderd in de betekenis van verschansen, maar gebruiken we nog wel in de betekenis van klaarspelen.

Jan zag dat hij in deze toestand de nacht buiten zou moeten doorbrengen. Hij ging nog meer bureu "*ende stercker assistentie*" halen. De drie gasten openden de deur en namen de vlucht

⁴ "Volkshuisraad in Vlaanderen", dr. Jozef Weyns, deel I blz. 337

⁵ Dr. Weyns, o.c., deel I blz. 22

⁶ Kiliaan: pijcke, hasta, lancea

'hasta' is een spies om te werpen, 'lancea' is een lans, een spies of een piek.

naar de kamer om zich daar te weren. Een van hen had een "pijckstock" in handen en wilde daarmee Wouter Wil Maes, een van de buren, op zijn hoofd slaan. Deze kon de slag afweren en de stok vast pakken. De gasten zagen dat Jan met zijn buren hun toch te machtig zouden zijn en "*hebben te leste genade versocht*". Zij gaven zich over aan de buren, die hen in bewaring namen tot 's morgens, tot de officier aankwam. Deze heeft hen in staat van gevangenschap gesteld "*omme over de selve recht ende justitie gedaen te worden.*"

In het verslag van de schout staan de volgende opmerkingen.

Indien de drie gevangenen zich hadden willen gedragen als kooplieden met eer, dan hadden zij behoren tevreden te zijn met de rustplaats die hen werd aangeboden. Tenminste hadden zij de koets moeten accepteren die zij hadden verzocht. Uit hun koopwaar of "*coopmanschappe*" blijkt dat zij enkel wat bloemen of wortelen bij hebben, wat slechts koopgoed van kleine waarde betekende. Zij leken meer vagebonden en lediggangers, welke in onze streken niet gepermitteerd werden. De gevangen hadden geen attesten van hun laatste residentie bij zich.

De drie mannen hadden ten huize van Jan Roeffs een onbehoorlijk gedrag en grote moedwilligheid aan de dag gelegd. Daarvoor zullen zij 's middags aan de kaak gesteld worden en aldaar elk in het bijzonder openbaar gegeseld worden. Zij worden eeuwig uit het land van Brabant verbannen. Hun goederen en koopwaar worden verbeurd verklaard, als vergoeding voor de onkosten.

De schout sluit zijn dossier op 3 december 1609

In de studie van lic. L. Vinck over de criminaliteit te Turnhout in de periode van de 18de eeuw lezen we dat bedreiging met wapens bestraft werd met confiscatie van het wapen, verbanning en een hoge boete⁷.

De ingezetenen van Wuustwezel zullen genoten hebben van het schouwspel, want Franse kreten hoor je niet elke dag. Onbehoorlijk gedrag moest "*ten exemple*" voorbeeldig gestraft worden.

⁷ "De criminaliteit te Turnhout 1700-1789", lic. L. Vinck, Taxandria jaarboek 1978, nieuwe reeks 50, blz. 73

*Nu gij uw voorouders kunt zien
Zo staande op een rij
Nu rijst misschien bij U de vraag
"Hee, hoort die er ook bij?"*

*Maar stel, dat zij u konden zien
Uw leven gadeslaan...
Zoudt gij dan voor hun keurend oog
Wel zonder schaamte staan?*

*En als gij er zelf niet meer zijt
- 't Is goed, dat g'hieraan denkt -
Zou 't dan de moeite nog wel zijn
Dat men U aandacht schenkt?*

Kerchooff

De heylegheest van wuystwezele comende van haerde
van daer boue dat gnaem van bramer vanden
grauic van wuystwezele gelegen de herstrate noort
noort (en) des gasthuys van antwerpen zuyt
noort

by d 6

De vroenteden vande

1 and 1/2

Kerchooff

De heylegheest van Wuystwezele comend van haerde van daer boven snaam van
Bernier vanden grave van stuc erfe geleghen de herstrate noortwaert ende des gasthuys van
antwerpen zuytwaert

de vroente van Wezele

De kercke van wuystwezele

by d 6

De selue van haerde priest vanden langelare
commende van ketlinen scoeyts of clerck groot
synde diont z brond gelijck henn wil jans met
zinnen vrouwe op doerft zijde in jan de bye op de
west zijde

by d 6

de kercke van wuystwezele

deselve van haerde priester vanden langelare commende van ketlinen scoeyts of clerck groot
synde heyn wil jans met zijnen vrouw op oostzijde ende jan de bye op de
west zijde.

heynrick van tyeghelt commende van ansom
van ansom vanden zantschelle gelegen tusschen
aerde schuyts erve zuytwaert joes de hoevenere noortwaert
noortwaert

by d 6

Heynrick van tyeghelt commende van Ansom Jan ansoms vander zantschelle gelegen
tusschen aerde schuyts erve zuytwaert joes de hoevenere noortwaert

Dit staet
 in brecht
 ingedien
 Digne van teyghelt verstorven komend van heuren vader ende tevoren van jacob de roy van
 den tusschen dries willekens ende hynrick de molenart aan de zuyt zijde lenaert coppens
 backere aen de noort zyde
 de selve van wegen de heren van antwerpe comende van ?????

Dit staet in brecht

Digne van teyghelt verstorven komend van heuren vader ende tevoren van jacob de roy van
 den tusschen dries willekens ende hynrick de molenart aan de zuyt zijde lenaert coppens
 backere aen de noort zyde

de selve van wegen de heren van antwerpe comende van ?????

Willem Jannes comende van Johannes Lodewycx
 zynen vadere van synder stede daer
 hy inne woont aen den roostere vanden kerke
 Deselve van eenen inslaghe van de straten
 gelegen aen syn huys
 Deselve van eenen vierendeel buender moers
 gelegen aen den herent
 Deselve vanden gansen poele gelegen
 t gasthuys erva op de zuyt sijde, goessem
 cleys op de noort zijde groot zijnde drie
 maeten saet land

Willem Jannes comende van Johannes Lodewycx
 zynen vadere van synder stede daer hij
 inne woont aen den roostere vanden kerke

deselve van eenen inslaghe van de straten gelegen aen syn huys

deselve van eenen vierendeel buender moers gelegen aen den herent

deselve vanden gansen poele gelegen t gasthuys
 erva op de zuyt sijde, goessem cleys op
 denoort zijde groot zijnde drie zaetlant

Henrick Mertens van ypenroye backere
comende van merten van ypenroye van eenen
gelegen tusschen tusschen tusschen tusschen
van antwerpen erve ende der cappeliem lant met
reinen dusschte zuyt voren comende van huybrecht
van d'boven

13 d 12

De ziele van een halff vierendeel buender moer
gelegen aenden wolffshovel neven gheertruyt
van maes moer ende zuyt zide comende van
margrietin claus

13 d 12

Henrick mertens van ypenroye backere comende van merten van ypenroye van eenen eussle
gelegen tusschen tusschen tusschen tusschen
van antwerpen erve ende der cappeliem lant met
zuyd waert commende van huybrecht van der boven

deselve van een half vierendeel buender moers gelegen aenden wolffshovel neven gheertruyt
jan neefs moer aen de zuyt sijde comende van margrietin claus

Jan de brouwere comende van Kerstinen vanden
broeke van een halff buender bempde in peters
groten bempt achter dorenboch tusschen jans
van houterle erve ende dictus vander moelen
comende vuyt jans chyse vanden broecke

13 d 12

Joos de hoevenere comende van Jan ymbrech
vanden boven van een vierendeel buender bempde
gelegen oft geheten de byten bempde tusschen
Jan peters ende peter maes

13 d 12

jan de brouwere (vervagen door heer jan lodewijcx) comende van Kerstinen vanden broeke
van een halff buender bempds in peters groten bempt achter dorenboch tusschen jans van
houterle erve ende dictus vander moelen comende vuyt jans chyse vanden broecke

joes de hoevenere comende van jan jan ymbrech vander boven van een vierendeel buender
bempde gelegen ost geheten de byten bempde tusschen jan peters ende peter maes

- 6 De zelve van zinnen buend heyden comende van lysbet
rombout symoens dochter gelegen arden vissch
hovel gelegen tusschen mathijs peters digmen
ruic en willem shackers — in oud 210
4/11 174
- 6 De zelve van eenen halff buend bempde comende
van wout thoens van brecht gelegen tusschen
zijne helft erve en van jacob hoevenere — bij 26 3 horn
- 6 De zelve comende van pellen pauwels van dier
en halff buender bempde aen derschot in zijne
helft erve in beyde zijden — bij 26 3 horn
- 6 De zelve comende van jan peters van brecht drie
vierendeel buender bempde gelegen aen
derschot aen zijne helft erve gelegen in beyde
zijden — bij 26 3 horn
- 6 De zelve van eenen vierendeel buend bempde co
mende van willem vander ghulden van brecht
gelegen aen den zijde zijns helft erve ende
aen dander zijde van vanden bleke — bij 26
- 6 De zelve van drie vierendeel buender bempde
gelegen tusschen heyns pullekens erve dander
zijde theus kerstiaens vanden bleke sone comende van
aerden wouters — bij 26

dezeve van zeven buender heyden comende van lysbet rombout symoens dochter gelegen
aenden visschovel gelegen tusschen mathijs peters digmen en van willem shackers

de zelve van eenen halff buender bempd comende van wout thoens van brecht gelegen
tusschen zijne helft erve en van jacob hoevenere

de zelve comende van pellen pauwels van van halff buender bempde aen derschot in zijne
helft erve in beyde zijden

de zelve comende van jan peters van Brecht drie vierendeel buender bempde gelegen aen
derschot aen zijne helft erve gelegen in beyde zijden

de zelve van eenen vierendeel buender bempde comende van willem vander ghulden van brecht
gelegen aen den zijde zijns helft erve ende aen dander zijde van vanden bleke

de zelve van drie vierendeel buender bempde gelegen tusschen heyns pullekens erve dander
zijde theus kerstiaens vanden bleke sone comende van aerden wouters

NIEUWSOVERZICHT

14 oktober 2002 - 27 december 2002

14 oktober 2002 / Namen van waterwegen

In het gemeentelijk informatieblad verschijnt nogmaals een artikel over de namen van waterwegen. Wij hebben steeds dit initiatief van Toerisme Wuustwezel toegejuicht. Waar wij helemaal niet mee akkoord waren, is de toelichting die – vol – gens het artikel – "bedoeld was om aan de geïnteresseerde wandelaars en fietsers mee te geven." Dit artikel verscheen ook in Info Wuustwezel, een officieel blad van de gemeente. De "enkele fouten in dit artikel" – zoals de brave borst in het artikel beweert – zijn er eens te meer een heliboel. Als het de bedoeling was "dat men meer te weten zou komen over de betekenis van de namen en de geschiedenis van ons dorp", dan zal onze brave borst er toch wel mee akkoord gaan dat niemand gediend is met een warrige, geschiedkundige totaal onjuiste uitleg. Dat de waarheid ter zake altijd relatief is en altijd kan worden bijgesteld is helemaal geen verontschuldiging om zomaar wat uit de mouw te schudden. En misschien zijn mensen van de Heemkundige Kring het wel beu dat onze gemeente belachelijk gemaakt wordt omwille van dergelij- ke geschiedschrijving met de natte vinger. De vraag om eerdere rechtzettingen werden trouwens geweigerd onder de mom van "niemand leest het en/of ligt daar wakker van". Waarom geeft men dan nog een infoblad uit?

14 oktober 2002 / Goud voor Jos Aernouts en Maria Vermeiren

In Loenhout vierden Jos Aernouts en Maria Vermeiren uit de Hofdreef hun gouden bruiloft. Jozef Comeel Aernouts werd op 8 januari 1930 op Popendonk geboren. Hij was de tweede van vijf kinderen in het landbouwersgezin, die allen in leven zijn. Toen hij 13,5 jaar was bleef hij van school. Het was oorlog. Als oudste jongen bleef hij thuis helpen. Jos woonde vlak aan de grens en dus werd er gesmokkeld, meestal dieren, maar eigenlijk was alles wat in Nederland goedkoper was waard om mee te brengen.

Maria Comelia Vermeiren werd op 14 juli 1929 op de Vossingers geboren. Thuis waren er zes kinderen, waarvan er vijf opgroeiden en nu vier in leven zijn. Maria was de derde oudste in het landbouwersgezin. Toen zij 14 jaar was, bleef zij thuis om te helpen op de boerderij. De prille kennismaking gaat eigenlijk al terug tot de tijd dat beiden gevormd werden: dat gebeurde toen met verschillen- de leerjaren samen. Later gingen zij al eens samen naar de kermis en op 14 oktober 1952 werd er getrouwd. In het gezin kwamen twee kinderen en zijn er nu vijf kleinkinderen.

Na het huwelijk hebben Jos en Maria negen jaar geboerd aan de Loenhoutse Baan in Hoogstraten. Daarna kochten zij een boerderij in Minderhout. Toen Jos 55 jaar was, wilde hij stoppen met boeren omwille van gezondheidsredenen. Hij lijdt reeds vele jaren aan astma. Toen hij sprak van stoppen, ruidde hij de boerderij met zijn zoon, die pas gebouwd had aan de Hofdreef in Loenhout. Daar wonen Jos en Maria nu zeventien jaar. In Minderhout was Jos lid van het Algemeen Boerensyndikaat en van de Boerenbond, Maria was lid van de Boerinnen- bond. Beiden waren er ook lid van de harmonie en gingen jaarlijks mee teren.

Jos heeft nu zijn werk met de hof en als het goed weer is, gaat hij mee fietsen met de kleine groep. Maria heeft haar werk met het huishouden. De misviering werd verzorgd door de kinderen en kleinkinderen.

14 oktober 2002 / Goud voor Jos Francken en Irma Matthyssen

Jos Francken en Irma Matthyssen uit de Witgoorse Baan vierden hun gouden bruiloft. Joseph Comeel Francken werd op 5 november 1928 geboren op de plaats waar hij nu nog altijd woont. Jos was de tweede jongste van tien kinderen in het landbouwersgezin, waarvan er nog zes in leven zijn. Hij ging naar school in Achterbroek en later naar de landbouwschool in Stabroek. Toen hij vijftien was bleef hij thuis helpen en later heeft hij de ouderlijke

boerderij overgenomen. Opmerkelijk is dat acht van de tien kinderen in de boerenstiel gebleven zijn. In zijn jeugd was hij lid van de BJB en later van de Boerenbond. Jos was bestuurslid van de melkerij Hand in Hand Achter- broek, van de Onderlinge Bedrijfshulp en negen jaar lid van het OCMW van Wuustwezel. Hier volgde hij zijn vader op. Hij pikte regelmatig voorzitter Alfons Herrijgers op om naar de vergaderingen te rijden. Op zijn aandringen werd de Witgoorse Baan fel verbeterd. Toen hij 61 jaar was, ging Jos met pensioen. Op de plaats van de boerderij werd een nieuwe woning gebouwd. Jos is vier jaar lang zaterdags soldaat moeten gaan spelen in Polygoon, ook toen hij al gehuwd was. Hij moest viermaal kamp en viermaal oefeningen gaan doen en dat was niet altijd gemakkelijk voor een landbou- wer, zeker omdat er in die tijd zondags zo weinig mogelijk gewerkt werd.

Irma Catharina Ludovica Matthyssen werd op 13 juli 1929 in Achterbroek (Kalmthout) geboren. Zij was de tweede van de vijf meisjes in het landbouwersgezin, die allen in leven zijn en ook allen in de landbouw gingen. Toen zij 13 jaar was ging zij nog twee jaar naar 's Gravenwezel naar school, maar tijdens de oorlog moest zij omwille van het gevaar thuisblijven en volgde zij nog twee jaar huishoudschool in Achterbroek.

Irma was zes jaar leidster van de BJB en 23 jaar secretaresse van de KVLV. Zij was ook drie jaar voorzitter van de KVLV, maar dat deed zij niet zo graag.

De kennismaking gebeurde op een BJB-meisjes toneel. Daarenboven is een broer van Jos getrouwd met een zuster van Irma. Op 14 oktober 1952 werd er getrouwd. Jos en Irma hebben één dochter en twee kleindochters.

Hij gaat tweemaal per week kaarten met de gepensioneerden en met vrienden. Hij heeft nog 35 konijnen als hobby, gaat dagelijks – soms heel ver – wandelen met de hond en gaat fietsen. Irma heeft haar werk met het huishouden en houdt van bloemen zaaien en uitplanten. Tijdens de winterperiode gaat zij mee kaarten.

Bij de Franckens is Jos de vierde in de familie die goud viert, langs Irma's kant zijn zij de tweede.

18 oktober 2002 / B.O. Berkenbeek dankt Neervenkermis.

Vrijdag 18.10.2002, op het jaarlijkse teerfeest van Neervenkermis overhandigde Fons Frijters, secretaris/penning -meester van het bestuur Neervenkermis een cheque ter waarde van € 7.450,00 (= 300.532 Bfr.) aan een afvaardiging van de B.O.-scholen Berkenbeek.

Als tegenprestatie voor dit gulle gebaar zijn op de laatste editie van Neervenkermis op 14 juli 2002 ca. 45 mensen van B.O. Berkenbeek gaan werken als tapper, worstenbakker, bonnenverkoper kortom als uitvoerder van allerlei taken.

Bij de aanvang van de avond heette voorzitter Stan De Bruyn iedereen van harte welkom en wenste allen smakelijk eten. Na het feestdiner overhandigde de secretaris de cheque aan Bu.S.O. Berkenbeek directeur Leyssens.

Dhr. Leyssens sprak in zijn dankwoord met veel lof over de sociale beweegredenen die de bewoners van "het Neerven" aan de dag leggen door het geven van zo'n bedrag aan Berkenbeek. Hij benadrukte dat het bedrag integraal naar het "Nieuwbouwfonds" Berkenbeek gaat dat instaat voor het financieren van het lopende bouwproject.

19 oktober 2002 / Tweemaal volle Kadans voor de Notenkrakers.

De Notenkrakers, het jongerenkoor van Braken, verzorgde twee opvoeringen van de jeugdmusical "Hoera, we zijn gestrand!" voor telkens een uitverkochte Kadans. Zoals andere jaren was de musical aangeleerd tijdens een spetterend kamp. Onder regie van Wim Keteleer zongen en dansten de Notenkrakers dat het een lust was, meteen bewijzend dat er in de Wuustwezelse wijk aan de grens ook knap jong volk zit.

Tradon op: Aline Delcroix, Sanne Coutteau, Jordi Acket, Marie Van den Broeck, Eline Keteleer, Lies Raets, Annelore Vermeiren, Tjil Gommers, Niels Van den Bossche, Dries Anthonissen, Dennis De Bilde, Gertjan Van den Broeck Emilie Legon, Lothar Legon, Marjan Van Esbroeck, Nele Gommers, Jan Meeusen, Koen Cuypers, Nathalie Van Ginkel, Bieke

Laruelle, Liesbeth Van Ginkel, Mieke Tienpondt, Julie Vosselmans, Caroline Delcroix, Mart Neefs, Tim Baetens en Célien Baetens. De regie was in handen van Wim Keteleer, voor het geluid zorgde Eric Baetens, belichting Bart Cuypers, decor Lode Hoppenbrouwers, maquillage Chris Hense en Ria Teunen, tekstbegeleiding Marleen Pemet en Leslie Cooreman, algemene assistentie Maj Raats, Mieke Hesbain en Ludo Cuypers

Bij de zondagopvoering werden allen die meewerkten aan het kamp en de opvoeringen bedacht met een fles wijn.

20 oktober 2002 / GLS 't Blokje wint wisselbeker scholenveldloop

GLS 't Blokje heeft bij de vijftiende scholenveldloop de wisselbeker van sportiefste school met procentueel het grootst aantal deelnemers gewonnen. Zij kregen de wisselbeker uit handen van sportschepen Patrick Philipsen, die bovendien de verslaggeving tijdens de veldloop voor zijn rekening nam. Sportfunctionaris Frank Delcroix toonde zich zeer tevreden: voor de zoveelste keer mocht de veldloop rekenen op schitterend weer en het aantal deelnemers – dit jaar 650 – groeit nog steeds. Omdat het de vijftiende veldloop was, kregen alle deelnemers een aandenken en de leerlingen van het zesde leerjaar, die voor de zesde keer deelnamen, kregen als beloning voor hun sportieve deelnamen een chronometer. Het eerste deel van elke reeks werd afgelegd achter "hazen".

De deelnemende scholen waren GLS 't Blokje (BL), Basisschool Sterbos (BS), Basisschool Triangel (BT), Basisschool 't Kantoor (BK), Basisschool Baloen (BB), GLS De Wissel (DW), Basisschool Achter d'Hoven (BA), Vrije Basisschool Gooreind (BG), GLS Klim Op (KO) en Berkenbeek (BE).

Aan de wedstrijden voor de moeders en vaders namen 18 en 31 volwassenen deel. Kregen een chronometer voor zes deelnamen aan de veldloop: Michiel Bevers, Glenn Aernouts en Charlotte Matheussen (BK), Hanne Van Looveren (BA), Kaat Delauré, Michael Meyvis, Leonore Gruijthuisen, Amina Verlinden, Aura Aernouts en Evelien Van Dijk (BB), Leen De Bie, Tom Van den Bergh, Stef Anthonissen en Bertien De Meyer (BS), Sarah Kenis, Julie Kenis, Leen Van Looveren, Lore Vissers, Karen Van Santvlet, Lotte Anthonissen, Kimberley Van Aerde, Evy Hens en Nicky Speltinckx (BT), Quinten Van Hasselt, Michiel Kustermans, Wout Michiels en Ken Van Hasselt (BL), Tim De Cock, Raf Jacobs, Niki Van Gils, Bernd Van den Kieboom, Lander Peeters, Roel Augustijns, Detlev Van Looy en Mathias Van Gils (DW), Lorenz Aerts (KO), Stephanie Maes, Astrid Geysen, Charlotte Caers, Kim Leyssens, Prissy Puyenbroeck en Jill Van Loon (BG)

21 oktober 2002 / Kon. Gilde St-Christoffel Wuustwezel neemt nieuwe start

Nadat de schietstand voor kogelgeweer P.22 is afgekeurd is de schuttersgilde naar Loenhout moeten uitwijken voor de oefenavonden en wedstrijden. Nochtans zijn ze niet bij de pakken blijven zitten en zijn ze volop in onderhandeling met het gemeentebestuur om een nieuwe moderne schietstand te bouwen op de aan te kopen sportterreinen van het Kattegat. In afwachting heeft de schuttersgilde vier automatische schietbanen gebouwd om de schutterssport te beoefenen met het luchtgeweer op een afstand van 7 meter en dit op het privaat terrein van de familie Hens, waar de Gilde reeds meer dan 50 jaar gevestigd is. Deze schietbanen zijn volledig overdekt en verwarmd zodat er in optimale en veilige omstandigheden kan geschoten worden met het loodjesgeweer.

De schuttersgilde heeft zich thans aangesloten bij de schutterskring van West Brabant, waarin schuttersgilden van Nederland en België vertegenwoordigd zijn om samen wedstrijden te organiseren met het luchtgeweer.

Iedereen is in de St Christoffelgilde welkom om zich als hobby en vrijetijdsbesteding te komen bekwaamen in het schieten met het luchtgeweer, maar ook om de werking van de gilde, die reeds bestaat sinds 1662, te leren kennen en waarderen. Door eens kennis te komen maken, zult u merken dat schutterssport tegenwoordig veilig en verantwoord is als het op de juiste plaats wordt beoefend, begeleid door monitoren met de juiste instelling en motivatie.

De schutterssport is één van de oudste volksporten die er bestaan en mag nooit verdwijnen. Daarom moest het schieten een hobby zijn, op de juiste manier uitgeoefend en met een vredelievende instelling.

24 oktober 2002 / Uw kind moet geen kampioen zijn

De sportraad en jeugdraad organiseerden een voordracht in Kadans over de kwaliteit van de jeugdsport. Patrick Philipsen, schepen van sport, gaf een overzicht van de inspanningen vanuit het gemeentebestuur om in te spelen op de veranderde wijze van sportbeleving door een aanbod van moderne en aangepaste sportinfrastructuur. Wuustwezel heeft meer dan 45 erkende sportverenigingen of meer dan 1800 sporters jonger dan 18 jaar.

Naast het aanbod van aangepaste accommodatie vindt het gemeentebestuur financiële ondersteuning even belangrijk. Dit in de vorm van subsidies en goedkope tarieven, steun en materiële hulp bij de vele organisatie. De sportdienst is een belangrijke schakel in het coördineren en ondersteunen van het sportgebeuren.

Patrick Philipsen: "Een tweetal jaren terug hebben wij het subsidiereglement voor de sportverenigingen grondig aangepast. Reeds ingegeven door het komende decreet op de sport hebben wij belangrijke wijzigingen doorgevoerd. Waar we vroeger subsidieerden op basis van het aantal activiteiten, leggen we nu meer de nadruk op de kwaliteit. Dit doen we door verenigingen die werken met erkende trainers, extra te ondersteunen. Wij zijn er ons terdege van bewust: willen wij onze jeugd een degelijke sportopleiding geven, hebben wij hiervoor goed opgeleide trainers nodig..

De vele vrijwilligers die zich dikwijls reeds jaren inzetten, meestal met veel kennis van zaken, willen wij extra stimuleren door mogelijkheden tot het volgen van een cursus aan te bieden."

Professor Paul De Knop, hoogleraar en tevens voorzitter van de raad van bestuur van BLOSO, sprak vooral over op de kwaliteitszorg in de sport en het jeugdsportbeleid.

Hij wees erop dat slechts 0,23 % van de Vlaamse begroting naar sport gaat. Waarom wel gekwalificeerde opleiders in alle vormen van onderwijs en niet bij de opleiding en begeleiding van de (jeugd)sport. Hij pleitte ervoor dat de gebruikers (sporters) meer eisen stellen aan hun begeleiders en verwees naar Nederland, waar de kwaliteit van de begeleiding aan hogere eisen moet voldoen. Als men eisen stelt i.v.m. de leiding van jeugdverenigingen, waarom geldt dit dan veel minder bij de sportbegeleiding, al is het maar om de begeleiders zelf te beschermen?

25 oktober 2002 / Goud voor Jan Floren en Jeanne Zagers

Jan Floren en Jeanne Zagers uit de Henningenlaan vierden donderdag hun gouden bruiloft. Jan Frans Floren werd op 11 juni 1929 aan de Hoogstraatseweg in Loenhout geboren. Hij was de zevende van tien kinderen, vier meisjes en zes jongens, in het gezin van postbode Floren. Momenteel zijn ze nog met zeven in leven. Toen Jan veertien jaar was, ging hij twee jaar helpen in de bakkerij van bakker Boeren en dan nog eens twee jaar in de patisserie Hendrickx in Brasschaat. "Het was echter niet vol te houden," aldus Jan. "Wij begonnen 's avonds om 11 uur en de hele nacht werd er gewerkt. In de dag konden wij enkele uurtjes gaan slapen. Als ik zondags al eens naar huis kwam, gebeurde het dat ik zat te slapen op de fiets en pal tegen een geparkeerde auto reed of in Beersgat achter de bomen terechtkwam. Toen ik negentien was, ben ik gaan metsen bij Miel Joris en daarna nog op enkele andere plaatsen. Tijdens het weekeinde ging ik helpen in De Ster op 't Kantoor."

Cornelia Adriana Johanna Zagers werd op 18 februari 1930 geboren in Wernhout. Zij was de oudste van vijf kinderen, 3 jongens en 2 meisjes. Vader was o.a. hovenier bij de paters en ook metser en moeder had een kruidenierswinkel. Toen Jeanne 13 jaar was ging zij halve dagen naar school - het was oorlogstijd - en een halve dag werkte ze in de keuken bij de paters in Wernhout. Later ging zij vier jaar dienen in Zundert en nog later diende zij bij verschillende posten in Brasschaat, Hoogboom en Schilde. "Toen één van hen naar Amerika verhuisde, vroeg men mij om mee te gaan, maar dat deed ik toch maar niet," aldus Jeanne.

De kennismaking gebeurde in De Ster. Daar kwamen in die tijd heel wat bussen en zowel Jeanne als Jan gingen daar wat bijverdienen. Jan en Jeanne trouwden op 25 oktober 1952 voor de wet en op 29 oktober '52 voor de kerk. Dat kwam omdat de pastoor van Wernhout graag had dat Jeanne, die toen in Brasschaat diende, in Wernhout trouwde en de papieren waren niet in orde. Zowel na het burgerlijk als na het kerkelijk huwelijk gingen beiden na de plichtigheid weer aan het werk. Toen zij huwden werden zij conciërge bij Letzer in Brasschaat, eigenaar van sleepboten. In het gezin kwamen twee dochters en zijn er momenteel twee kleindochters.

Toen Jan en Jeanne eens met de kinderen op het stoeltje gingen fietsen, kwamen zij op de Kaart voorbij een café waar een orgel stond. Een gesprekje met de bazin leerde dat die met de zaak wilde stoppen en Jan en Jeanne besloten het café over te nemen, eerst op haar naam, maar het werd zo druk, dat Jan stopte met metsen en voltijds cafébaas werd.

Zij baatten 16,5 jaar café-zaal De Ivoren bol uit; een bloeiende zaak, waar tal van verenigingen gevestigd waren. Het werd zo druk dat Jan en Jeanne altijd hulp moesten vragen. Jan verbouwde de zaak, zette er een zaal, nieuwe keuken en kelder bij; maar na 16,5 jaar werd het te veel voor Jeanne. "Ik kreeg de keuze," aldus Jan, "de zaak stoppen of mijn vrouw verliezen. Dan is de keuze vlug gemaakt. Daarna heb ik nog negen jaar op Valoro gewerkt tot ik met bruggensien gegaan ben."

Jan en Jeanne hebben wel drie keren gebouwd: een huis in Brasschaat, het café en sinds een 25 jaar wonen zij aan de Henningsenlaan.

Sinds die tijd is Jan ook vaandeldrager van de St.-Luciafanfare en taper bij de repetities. Eigenlijk was hij al van vroeger lid, maar heeft nooit een instrument bespeeld. Hij had eerder ook al eens de vlag gedragen in de processie. "Dat was toen ik geopereerd was van een breuk. Mijn vader zei dat ik de vlag moest dragen en zo gebeurde het ook. Miel Joris kwam die zondagavond zeggen dat ik 's anderendaags moest komen werken. Ik zei dat ik nog altijd met zieken- verlof was, maar Miel antwoordde dat als ik de vlag kon dragen van St Lucia, ik wel kon komen werken ook." Jan is ook sinds een vijftal jaren bestuurslid van Ziekenzorg en heeft zijn werk met het bezoeken van zijn zieken. Verder houdt hij van fietsen, puzzelen en zijn tuin. "De groenteboer kan aan ons weinig verkopen," zegt Jeanne "en de kinderen en kleinkinderen eten mee".

Jeanne is ook medewerkster van Ziekenzorg, houdt van puzzelen en koken en als het stil weer is, gaat beiden samen fietsen. Zij heeft ook haar werk met de bloemen. Tweemaal per week bezoeken beiden haar oude moeder in Etten-Leur. Eén dochter huwde op zelfde dag als het gouden koppel.

29 oktober 2002 / Politiehervorming kost 12 miljoen meer

Bij de vaststelling van de gemeentelijke bijdrage 2002 aan de politieraad Essen/Kalmthout/Wuustwezel zei burgemeester Jos Ansoms dat de politie tijdens het jaar 2001 voor de gemeente zowat 800.000 euro bedroeg. Voor 2002 is dit 1,135 miljoen euro of zo'n 12 miljoen oude franken meer dan het jaar voordien. Het gaat hier om de objectieve kosten, veroorzaakt door weddenverhogingen en vergoedingen. De gemeente wacht nog altijd op de federaal beloofde tussenkomst in de meerkosten. Rik Broeckx (Vlaams Blok) vroeg hoe het zat met de begroting van volgend jaar. Ansoms antwoordde hierop dat men hiervoor alleen gebruik kan maken van reële cijfers, niet van toezeggingen.

Bij het opmaken van een inventaris van de voorbehouden parkeerplaatsen voor mindervaliden, bleek dat er op verschil- lende plaatsen niet minder dan 34 voorzien zijn. Jul Van Aperen (VLD) vroeg rekening te houden met de afmetingen van die parkeerplaatsen en ze op voorstel van de Vlaamse regering blauw te schilderen. Frans Francken en burgemeester Ansoms zeiden dat de parkeerplaatsen al extra aandacht krijgen en na overleg met KVG werden vastgelegd, zowel plaats als afmetingen. De blauwe kleur zagen zij niet zitten – niet omwille van de kleur werd gezegd – maar omdat er toch telkens al een parkeerbord bijstaat terwijl op de grond het gekende teken wordt aangebracht. De blauwe kleur zou toch niet te

zien zijn bij sneeuw en beiden vonden ze niet esthetisch. Ansoms wees er nog op dat – als het voorstel van de Vlaamse regering wet wordt – onwettelijk parkeren op een voorbehouden parkeerplaats voor mindervaliden weldra zal tellen als een zware overtreding en dus bijzonder duur gaat uitvallen.

29 oktober 2002 Wuustwezel Gemeenteraad-seltjes

De gemeenteraad van Wuustwezel besloot 8 % van het gemeentelijk aandeel in het Vlaams Gemeentefonds 2003 wordt toegekend aan het OCMW. Glenn Verelst vroeg aandacht voor de soms onlogische huisnummering in de Wachelbergen. Een mogelijkheid is alle huizen te hernummeren. Anderzijds zal wel een bordje met meer aanduidingen aangebracht worden. Els Van Hees (CD&V) stelde voor om aan het rusthuis in Gooreind een derde petanquebaan aan te leggen om competitie toe te laten. Burgemeester Jos Ansoms kon zich akkoord verklaren op voorwaarde dat het park niet uitgroeit tot een (mini) sportpark.

29 oktober 2002 / Cultuurbeleidsplan 2003 - 2007

Cultuurschappen Patrick Philipsen stelde het uitgebreid cultuurbeleidsplan 2002-2007 voor. De bevolking kon gebruik maken van het uitgebreide overleg om eigen accenten te leggen. Cultuurfunctionaris Sarah Kenis kreeg de felicitaties voor haar meer dan 60 bladzijden tellend overzichtelijk en uitgebreid huiswerk.

Harry Smeulders (ZP) merkte op dat de jeugd weinig voorkwam in het hele cultuurbeleidsplan. Meer bepaald drong hij aan op de oprichting van een plaatselijke tekenacademie en hij vroeg zich af waarom niet gereageerd werd op een voorstel van IKO Hoogstraten. Hierop werd geantwoord dat er ook een voorstel was van de tekenacademie van Brasschaat, waarmee wegens betere verbindingen, werd verder gewerkt. Hiervoor werd trouwens een aanvraag bij het ministerie gedaan, terwijl er mogelijkheden zijn in 't Kratje in Gooreind. Volgens de repliek komt de jeugd uitgebreid aan bod in het jeugdwerkbeleidsplan.

1 november 2002 / Honderden kinderen op korfbalinitiatie

Korfbalclub Loenhout nodigde de kinderen van de tweede en derde graad van 't Blokje, Baloen en 't Kantoor uit voor een scholentornooi. Op vier terreinen werden verscheidene matchkes gespeeld, gespreid over twee namiddagen. Wie won was blij, maar het voornaamste was het samen spelen en de bal in de korf krijgen. De enthousiaste mensen van Korfbalclub Loenhout hielpen langs alle kanten. De deelnemers kregen een versnapering en mochten ook nog raden hoeveel snoepjes er in een grote glazen bokaal lagen. Knap!

11 november 2002 / Graven soldaten WO I op kerkhof van Wuustwezel

Tijdens de recente 11 novemberviering bracht de KNSB van Wuustwezel hulde aan de gesneuvelden en oorlogs- slachtoffers van beide wereldoorlogen. Bij de hoofdingang van de O.L.Vrouwkerk bevinden zich twee AVV-VVK graven van Van Grootel Jaak °Wuustwezel 30-12-1880 +Wuustwezel 12-04-1919 en Van den Buys Carolus Cornelius (Karel) °Wuustwezel 23-06-1894 +Wuustwezel 09-05-1919. Veel mensen vragen zich af hoe die graven daar komen en eigenlijk bestaat er weinig over deze twee mensen.

Guido Van Wassenhoven:

"Beide soldaten hebben gevochten tijdens de Eerste Wereldoorlog en zijn na de wapenstilstand van 11-11-1918 in een zeer slechte lichamelijke conditie thuisgekomen waar ze in 1919 zijn gestorven ten gevolge van de opgelopen verwondingen. Jaak Van Grootel was als dienstplichtige ingelijfd in het Belgisch leger en is naar alle waarschijnlijkheid overleden aan de gevolgen van mosterdgas. Jaak was de echtgenoot van de later honderdjarige Jeanne Verstraeten.

Karel Van den Buys diende als oorlogsvrijwilliger in het 3de Regiment Carabiniers. Hij werd zwaar gewond op 18-3-1918. Zijn rechterarm was volledig weg en hij heeft zijn

verwondingen niet overleefd. Hij werd vereremerkt met het Oorlogskruis en werd Ridder in de Leopoldorde.

De enige bron die over de geschiedenis van onze gemeente tijdens de Eerste Wereldoorlog verhaalt, is het boekje "Wuestwezel en de Oorlog 1914-1918" dat werd geschreven door Jozef Tysmans die hulpsecretaris van de gemeente was tijdens die periode. Het werkje werd in 1923 gepubliceerd en geeft een zeer beknopt relaas van de oorlogsgebeurtenissen.

Wel weten we dat er 134 jonge mannen voor de legerdienst werden, aangeduid. 40 daarvan werden na de inname van Antwerpen in Nederland geïnterneerd en 11 werden als krijgsgevangenen naar Duitsland gevoerd. Zeven mannen werden door het Belgisch leger als ziek of invalide naar huis gestuurd na enkele weken van oorlog te hebben meegemaakt. Buiten de reguliere soldaten waren er ook 18 oorlogsvrijwilligers die zich meldden voor de actieve dienst. Van deze 152 Wuestwezelnaren sneuvelden er 15 op diverse plaatsen, één kwam om tijdens zijn opleiding in Frankrijk en twee stierven thuis. Van twee van hen werd nooit iets teruggevonden en werden als vermist opgegeven. Zij hebben wellicht een onbekend graf gekregen ergens in West-Vlaanderen. Zes jonge mannen kwamen verminkt naar huis.

Buiten de soldaten werden twee jongens van 16 jaar, op smokkeltocht, doodgeschoten door een Nederlandse grenswachter, werd Arthur Boel, wachtmeester bij de Rijkswacht op rust, in Fort V in Edegem door de Duitsers geëxecuteerd en stierf Frans Van Ginneken in een Duits hospitaal. Hij was naar Duitsland gevoerd voor verplichte arbeid.

Het zou interessant zijn om de geschiedenis van die Eerste Wereldoorlog en de gevolgen ervan voor onze gemeente eens van naderbij te onderzoeken."

12 november 2002 / GLS De Wissel naar Antwerpen

Dinsdag 12 november bracht het vierde leerjaar van GLS De Wissel een bezoek aan Antwerpen. Ze reden per trein naar de stad, maakten een stadswandeling en bezochten het Plantin en Moretusmuseum. De leerlingen leerden immers over schrijvers en drukkers, maar ook over vervoer. Enkele reacties.

Dinsdag 12 november bezochten we met het vierde leerjaar de stad Antwerpen. Eerst reden we met de bus naar Kalmthout. Na het ritje met de bus reden we met de trein naar Antwerpen-Centraal. Toen we in Kalmthout zaten te wachten, zoefde er een trein vlak voor onze neus voorbij. Die reed wel 130km/u. We vlogen van de zucht naar achter. Toen kwam onze trein met de voorbehouden plaatsen. In de trein zat ik naast Stef.

We kwamen aan in Antwerpen en wandelden in de Keyserlei. Het was er heel druk. Ook kwamen we naast verschil-lende juwelierszaken en naast de Antwerp Tower. In een leerwerkrestaurant aten we onze boterhammen op. We hebben vele mooie standbeelden gezien, zoals van Lange Wapper en Brabo. Ze zijn van een legende. In het Plantin-Moretusmuseum waren wel 30 000 boeken. Eén ervan was het kleinste boekje van de wereld. Je kan het je niet voorstellen. We hebben een heel leerrijke dag gehad. Ik vond het een boeiende leerwandeling.

12 november 2002 / Mater Dei naar een Hongaarse school

In het kader van het Europees project Comenius bezochten twee leerkrachten en vier leerlingen van het basisonderwijs de Hongaarse school in Veszprém. In het voorjaar bezochten twee Hongaarse leerkrachten en leerlingen onze school. We mogen dus spreken van een echte uitwisseling. Alle leerkrachten en leerlingen van het zesde leerjaar van Mater Dei Gooreind konden zich kandidaat stellen voor dit studiebezoek. Voor de lagere school gingen Juf Lieve Van Gastel en voor de kleuterschool Juf Denise Goossenaerts mee.

De leerlingen dienden eerst een schriftelijke toestemming van de ouders mee te brengen. De vier leerlingen werden door de onschuldige kinderhand van kleuter Christof uit de urne gehaald.

Uitbundige vreugde bij de vier deelnemers. Spijtig genoeg kon Andrej Kosarev niet meegaan, daar hij als politiek vluchteling wel ons land zou kunnen verlaten maar niet

terugkeren, aldus de politie van Zaventem. Volgende damètjes mochten een studiebezoek brengen: Nathalie de la Bruyère, Kim Leyssens, Jill Van Loon en Charissa Guns.

Zij vertrokken in Zaventem op woensdag 27 november en keerden zondagavond 1 december huiswaarts. Zij vlogen via Amsterdam naar Budapest. Vandaar uit ging het met metro en bus en auto naar het mooie oude stadje Veszprém, op enkele kilometers van het Balatonmeer.

De leerlingen verbleven bij gastgezinnen, de leerkrachten in een hotel. De Franse collega's waren eveneens van de partij. Zo konden de Hongaarse vrienden een echte Europadag organiseren.

Door dit bezoek kreeg het Comeniusproject: "Links in Europe" van de Franse, Hongaarse, Engelse en Belgische scholen een ruime en concrete invulling, aldus directeur Jos Mertens.

13 november 2002 / Leerlingen van VBS 't Kantoor enthousiaste boomplanters

Leerlingen van VBS 't Kantoor hebben op de nieuwe speelweide naast hun speelplaats met hulp van de werklieden van de groendienst 14 bomen, 200 struiken en 700 stuks haagbeuk aangeplant. Directeur Jan Van Loon en milieuschepen Louis Bogaerts benadrukten dat de speelweide zowel tijdens als na de schooltijd kan gebruik worden. Mon Reynaerts had met zijn groendienst de plantputten klaargemaakt. Schepenen Louis Bogaerts en Karel Breugelmans plantten samen met twee leerlingen de eerste plataan. Daarna konden alle kinderen hun bomen en struiken planten. Na afloop kregen allen een plantdiploma en een drankje.

13 november 2002 / Jack Scheipers kampioen bij De Platte Pen

Visclub De Platte Pen heeft bij het einde van het seizoen de balans opgemaakt. Jack Scheipers werd voor de zoveelste keer algemeen kampioen voor zijn vader Alfons (kampioen bij de veteranen), Geert Weygers, Eddy Van den Boom, Eric Verellen, Luc Schrauwen, Glenn Buys (kampioen bij de juniors), Paul Wouters, Lambert Oomen, Louis Weygers, Georges Bolssens, Jan Augustijns, Daniel Oomen, Wim Verellen, Hugo Veraart en Louis Braspenning. Jack werd ook "Kraak" van 't jaar, een klassering over alle geviste wedstrijden en won de koningswedstrijd.

Het jaarboek, zoals steeds verlucht met heel wat moppen en visserslatijn, vermeldt 38 wedstrijden die De Platte Pen organiseerde of waaraan de club deelnam met o.a. het provinciaal en federaal kampioenschap lijnvissen en de prijs van de gouverneur, interclubwedstrijden met De Vaartvrienden, De Snoek, Nooit Zonder Moed, De maatjes, Campina, Noord West Visser, Maresvik en Altijd Beet; proeven voor het kampioenschap en het avondcriterium.

De Platte Pen organiseerde ook een najaarscriterium over vijf wedstrijden. Dagwinnaars werden Bie Schelpe (De Snoek), Stanny Smouts (Sodico), Jack Scheipers (Platte Pen), Frederik Raes (De Snoek) en Cindy Smouts (Sodico). Algemeen winnaar werd ook hier Jack Scheipers.

15 november 2002 / Goud voor Charles Michel en Alice Aerts

In Gooreind vierden Charles Michel en Alice Aerts uit de J. Janssensstraat hun gouden bruiloft.

Charles Amand Lambert Gustave Michel werd op 23 november 1927 geboren in Leffe, een voorstad van Dinant en op kleine afstand van de abdij van Leffe. Hij was de jongste van drie kinderen. Vader was bakker maar overleed jong, zodat zijn moeder, toen 36 jaar oud, voor het gezin moest zorgen. Tijdens de oorlog ging zij werken bij Winterhulp, nadien ging zij koken bij feesten. Op 23 augustus 1914 werden 32 familieleden van Charles gefusilleerd door de Duitsers. In de wijk bleven slechts 10 mannen en 164 weduwen over. De verhalen van zijn grootmoeder over de gruwelijke gebeurtenissen hebben het leven van Charles getekend. Als 17-jarige meldde hij zich als oorlogsvrijwilliger (1944). Hij kreeg een opleiding in Noor-derland en Engeland en nam deel aan de bezetting van Duitsland na de oorlog, meer bepaald

in Siegburg nabij Keulen. Bij de demobilisatie van de vrijwilligers volgde hij een cursus van onderofficier bij de infanterie in Leopoldsborg. Van daar vertrok hij weer naar Duitsland (Siegen). In april 1947 kreeg hij een opleiding in de Veldartillerieschool in Brasschaat. Daarna ging hij naar Soest (Dl). Twee jaar later werd hij instructeur in de Veldartillerieschool en dit gedurende 22 jaar. Hij werd er specialist kanonnen en gaf les aan officieren en onderofficieren uit binnen en buitenland.

Tijdens die periode maakte hij kennis met Alice Aerts. Charles volgde zelf ook cursussen monitor lichamelijke opvoeding, transmissie, radar, administratie en parachutist. Meer dan honderd keer zal hij op oefening gaan in Elsenborn.

In 1971 werd hij benoemd tot adjudant-chef en aangeduid als korpsadjudant van de 20ste ANB in Werl en dit voor meer dan 12 jaar. Hij nam er deel aan alle oefeningen, manoeuvres en kwam in contact met eenheden uit vele landen en tal van officieren, die hij ooit al leerling had. Op 1 januari 1984 ging hij met pensioen.

Alice Josepha Aerts werd op 2 juni 1927 aan de Bredabaan geboren als enig kind. Vader was militair en moeder werkte op de sigarenfabriek. Na de lagere school ging zij op pensionaat in Antwerpen tot de oorlog uitbrak. De familie vluchtte naar Frankrijk. Toen zij in Zeebrugge op het punt stond in te schepen naar Engeland werd hun boot tot zinken gebracht. In '43 deed Alice mee aan een examen om verkoopster te worden in de Grand Bazar in Antwerpen. "Een echt examen," zegt Alice, "in de beide landstalen. Ik heb trouwens in de Grand Bazar gewerkt tot in 1953."

De kennismaking vond plaats bij tante Virginie, die een kruidenierswinkel had op de Kampse Steenweg aan het kamp in Brasschaat. Op 15 november 1952 werd er getrouwd. In het gezin kwamen drie kinderen. De oudste dochter verongelukte toen zij 23 jaar was door een veel te snel rijdende motor aan De Kuyper. Georges Michel is een gekende figuur in Wuustwezel en zoon Jean Pierre volgde de militaire school en is momenteel commissaris. Charles en Alice hebben vijf kleinkinderen en één achterkleinkind, terwijl er een tweede op komst is.

De mooiste tijd beleefden beiden in Werl (Dl), toen Charles er korpsadjudant was en Alice voorzitter van de vrouwenclub van militairen en secretaresse van het kinderwelzijn en prenatale raadplegingen. "Wij behoorden tot de Franstalige taalrol," aldus Alice, "maar dat belette niet dat wij regelmatig de Vlaamstalige en zelfs Engelse en Amerikaanse dames op bezoek hadden. Het afscheid was onvergetelijk."

Alice Aerts is dertien jaar lang vrijwilligster geweest in het St.-Jozefruithuis tot zij vorig jaar een lichte aandoening kreeg, waardoor zij eerst een verlamming kreeg. Momenteel is het onthouden moeilijk. In augustus verhuisde Charles en Alice naar de J. Janssensstraat.

Toen Charles met pensioen ging, werd hij secretaris van de biljartclub Oefening baart Kunst in café De Bonten Os van nonkel Louis Aerts. Hij werd ook scheidsrechter en linesman in de KBVB en in het Handelsverbond. Hij was lid van de scheidsrechtersvereniging Noordergouw en floot en "lijnde" meer dan 335 matches. Andere hobby's zijn fietsen, wandelen, crosen. Zijn interesses gaan vooral naar talen leren, geschiedenis, de verovering van de ruimte, enz. en daarvan verzamelt hij zowat alle publicaties die er te vinden zijn. Zo deed hij heel wat opzoekwerk naar de geschiedenis van het fort van Ekeren.

17 november 2002 / Jos Frijters en Liza Van den Heuvel vierden diamant

Jos Frijters en Liza Van den Heuvel van de Neervenweg vierden hun diamanten bruiloft. Josephus Maria Cornelius Frijters werd op 19 juli 1920 aan de Neervenweg geboren in het landbouwersgezin van vijf kinderen. Zijn broer en drie zussen overleden bij het einde van de eerste wereldoorlog tengevolge van de Spaanse griep. Na de lagere school volgde Jos nog enkele jaren avondschool bij meester Van den Mierop en bleef thuis helpen. Toen hij 19 jaar was werd hij soldaat bij het paardenvolk in Polygoon. In '39 maakte hij de mobilisatie mee en de 18daagse veldtocht. Toen moesten zij hun paarden inleveren aan de Franse grens. Van daar werden zij naar Gent gevoerd en mochten dan verder – te voet – naar huis. Jos was lid van de Landelijke Gilde, de NSB en de St Sebastiaansgilde.

Elisabeth Maria Van den Heuvel werd op 22 maart 1921 eveneens aan de Neervenweg in een landbouwersgezin geboren. Zij was de tweede van vijf kinderen die allen in leven zijn. Na de lagere school volgde zij nog twee jaar landbouwhuishoudschool en bleef daarna thuis helpen.

Jos en Liza leerden elkaar kennen tijdens een terugtocht van een bedevaart naar Meerseldreef. Ook dit jaar maakten zij de tocht naar Meerseldreef nog met de fiets. Jos en Liza huwden op 17 november 1942 en namen het landbouwbedrijf van de ouders van Jos over. Die bleven bij hen inwonen. Jos en Liza hebben heel hun leven geboerd en hadden ook nog aardbeien en augurken. Sinds 22 jaar wonen zij in hun huidige woonst.

In het gezin kwamen elf kinderen waarvan er één overleden is. De oudste, Jan, is reeds 22 jaar in het dagcentrum De Oever; de andere kinderen zijn getrouwd. Jos en Liza hebben 23 kleinkinderen en drie kleinkinderen in leven, terwijl er één overleed bij de geboorte.

Toen zij met pensioen gingen, begon een tweede leven. Zij gingen zich meer inzetten voor de verenigingen. Jos werd misdienaar bij begrafenissen; als lid van de KBG had hij vele jaren de leiding van de fietsgroep van de kleine ronde en hij was lid van KVG. Liza was elf jaar voorzitter van KVG Loenhout en verscheidene jaren bestuurslid van KVG Gewest Malle. Liza is ook medestichtster van Handicar Wuustwezel en van '88 tot '99 was zij secretaresse van KBG. Zij is reeds vijftien jaar actief lid van het gepensioncerdenkoor. Zij was lid van de KVLV en uitmaakster van kaartwedstrijden bij de KBG en zij maakte liederen als één van de neven of nichten trouwde.

Beiden werken nog graag in de tuin en houden van fietsen en wandelen. Met vrienden spelen zij wekelijks met de kaarten en zij gingen graag op reis. Dit jaar reisden zij nog met de TGV naar Lourdes. Daarbuiten doet Liza nog al het huishoudelijk werk zelf en Jos heeft altijd wel werk op de boerderij.

20 november 2002 / Unieke aardgasopslagplaats op de Heibaard

Loenhout herbergt in zijn ondergrond een aardgasopslagplaats die uniek is in België. Op 1 km onder de Heibaard kan zowat 1 miljoen m³ gas opgeslagen worden en dit door de unieke bodemstructuur. Sinds men jaren geleden boorde naar petroleum maar enkel water vond, speelde zich een hele ontwikkeling af. Distrigas werkte het plan uit om er tijdens de zomerperiode in de ondergrond aardgas te stockeren, die weer bovengedaald kan worden tijdens het meerverbruik in de winter. De aardgasopslagplaats van 3000 ha strekt zich uit onder de gemeenten Brecht, Rijkevorsel, Hoogstraten en Wuustwezel (Loenhout). Omwonenden en geïnteresseerden mochten de installaties en alles wat er rond hangt, komen bekijken tijdens een open deur. Fluxys (afkorting van fluxus = stroom en sys=systeem) werd de opvolger van Distrigas. Fluxys stelt een 30 tal werknemers, ook uit de omgeving tewerk. De nadruk ligt op veiligheid en milieu. De bezoekers kregen een indruk van de werkzaamheden. De veiligheid is een werk van voortdurende controle, gestuurd vanuit Brussel en de paraatheid van de Wuustwezelse brandweer en andere hulpdiensten. Daarnaast wil men de milieuhinder tot een minimum beperken door geluiddempende installaties, zo'n miniem mogelijke luchtmissie en de zorg voor het landschap.

Fluxys wil ook de relatie met de omgeving verzorgen en de afdelingen steunen allerlei goede doelen.

20 november 2002 / Luchtbuksclub Op Zolder (deel 2)

Na de officiële herkenning in 1963 van "Op Zolder" werd er druk geoefend met het luchtgeweer en al vlug hadden zij de microbe te pakken. Onder impuls van secretaris Armand Bonte en de eerste voorzitter Frans Vermeiren werd er aangesloten bij het Koninklijk Verbond der Belgische Schuttersverenigingen, zodat er vanaf toen ook in competitie kon geschoten worden.

Gestart in de laagste afdeling werd alles nog zeer luchtig opgenomen en werd er zeker zoveel ton gegooid en met het sjotterbakje gespeeld dan geoefend, ook in het pinten pakken. Anny Vissers had als tapster meer dan haar handen vol om alles in goede banen te leiden.

Er werden in de provincie Antwerpen meer en meer schuttersverenigingen met lucht- en kogelgeweer opgericht, zodat er op provinciaal vlak geschoten werd in het overkoepelend orgaan FKPA (Federatie Karabijn en Pistool Antwerpen). De verplaatsingen waren niet zo groot omdat er in de laagste afdeling geschoten werd. Niettemin veranderde dat in de kortste keren, want de mannen van "Op Zolder" schoten jaar op jaar kampioen en de eerste grote finale voor deze betrekkelijk kleine club was dan ook het duel voor "de beker van België" tegen het veel sterkere Rumst. Na verscheidene andere clubs van hogere afdelingen uitgeschakeld te hebben stonden "De Loodblazers" van Rumst en de schutters van "Op Zolder" tegenover elkaar.

Op de schietstand in Rumst werden ze hartelijk ontvangen en de bierkraan stond "wagenwijd" open, vooral voor de mannen van "Op Zolder". Veel plezier en het nodige vocht zorgden voor een echte kermisdag, maar er moest ook nog geschoten worden. De schutters van Rumst namen het wel iets ernstiger op en gingen dan ook in optimale toestand schieten; de mannen van Wuustwezel verdwenen ook richting schietstand en deden hun best op hun manier. Terwijl de uren verstreken, kwam ook stilaan de uitslag op het bord en wat bleek? De schutters van "Op Zolder" klopten glansrijk de eliteploeg van Rumst en wonnen schitterend de "Beker van België".

Resultaat: Lange gezichten bij de thuisploeg en onmiddellijk de bierkraan dicht, zodat er voor de ploeg uit Wuustwezel niks anders opzat dan in eigen dorp maar verder te vieren en dat was misschien het veiligst ook!

N.B. Er werd geschoten met de ganse ploeg waarvan de vijf beste schutters in aanmerking kwamen voor de einduitslag. Per ploeg schoot Op Zolder 672 punten tegen De Loodblazers 665. De beste schutters van Op Zolder waren Frans Theeuws 138 op 150, Petrus Palinckx 137, Corneel Van den Kieboom 134, Marèse Van Santvoort 133 en Marc Weremans 130. Als men de punten vergelijkt met die van nu, komt men toch tot de vaststelling dat de kwaliteit van de schutters en de wapens aanzienlijk is verbeterd en dat er nu veel hogere scores geschoten worden. Zou de mentaliteit ook verbeterd zijn?

Uit "De Gildeschutter"

23 november 2002 / 25 jaar OCMW, rusthuis en gezinszorg

Bij de fusie van gemeenten werd in 1977 ook de COO omgevormd tot het OCMW. De steun van de Commissie van Openbare Onderstand werd vervangen door een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn, waar iedereen recht heeft op hulp op alle gebied. Deze verandering was veel ingrijpender dan men toen kon voorzien en de belangstelling die het kreeg.

OCMW-voorzitter Frans Ruts herinnerde aan de inbreng van secretaris Frank Remy bij het grote debat n.a.v. 25 jaar OCMW en de waaier van opdrachten van het OCMW. Hij had kritiek op het groot aantal wetsveranderingen en richtlijnen, die meer tijd vergen dan het eigenlijke werk en waarbij de overheid zeer betuttelend optreedt. Anderzijds noemde hij zich een gelukkig voorzitter door de goede samenwerking met gemeentebestuur en andere raadsleden en de samenhangigheid van alle 120 personeelsleden. Speciale aandacht had hij voor de dienst van gezins- en bejaardenhulp, die een kwarteeuw bestaat.

Burgemeester Jos Ansoms bracht hulde aan Jos Lostrie, die de omschakeling van COO (liefdadigheid) naar OCMW (recht op hulp) reeds voor de fusie van de gemeenten voorbereidde. De gemeentelijk steun steeg van 150 000 euro in 1977 naar 1,7 miljoen nu. Daarmee geeft Wuustwezel 13 % van haar uitgave aan sociale voorzieningen voor burgers die het moeilijk hebben door hun hoge leeftijd, fysieke of mentale handicap en gezinssituatie. Hij dankte ook verenigingen en instanties naast het OCMW die zich inzetten voor de medemens. Tot slot onthulden Frans Ruts, burgemeester Jos Ansoms en twee bewoners van het rusthuis een gedenkplaat bij de aan de gang zijnde uitbreiding van het St.- Jozefrusthuis.

24 november 2002 / KLJ Loenhout opent nieuw lokaal.

KLJ Loenhout heeft haar nieuw lokaal aan de Dorens plechtig in gebruik genomen. Filip Kenis van de vzw Landelijke Verenigingen, een overkoepelend orgaan, zei dat er heel wat werk aan vooraf ging. KLJ Loenhout was vele jaren gehuisvest in het parochiecentrum. In de jaren tachtig was het Kalotje ondergebracht op de zolder. Tien jaar later zijn we met het KLJ-lokaal één verdieping gezakt. Dit Kalotje was echter veel te klein geworden en er was geen ruimte genoeg om plezierige spelnamiddagen te organiseren. Daarom moest er naar een oplossing gezocht worden. De gemeente stelde een stuk grond ter beschikking aan het sportpark "de Dorens". Daarom werd een vzw opgericht om plannen te bespreken, in te staan voor de financiële kant van de zaak en mee te zorgen voor de praktische uitwerking ervan. In januari 2002 werd gestart met de bouwwerken. Filip dankte de leden van de vzw en het gemeentebestuur voor de steun.

Raf Cools van KLJ dankte op zijn beurt vzw en gemeentebestuur en wees erop dat KLJ Loenhout kortgeleden startte met een afdeling -12 jarigen, die een groot succes is. Samen met de -16 en de +16 jarigen vormen ze een hechte groep. Er is ook aan de vendeliers gedacht. Zij hebben een klein lokaaltje ter beschikking en kunnen nu op het sportveld naar hartelust vendelen. Ook de KLJ-leden hebben nu plaats genoeg om spel en sport te beoefenen.

Burgemeester Jos Ansoms noemde het nieuwe lokaal een zeevelste parel aan het Loenhouts verenigingsleven. Na de muziekverenigingen, gilden, schutters en korfbal bouwde KLJ nu een eigen lokaal. Dit kan alleen door het samenhorigheidsgevoel en het engagement. Hij noemde de oprichting van een vzw een goede formule, die zekerheid biedt. Loenhout heeft begrepen dat men niet alles moet verwachten van de overheid, aldus de burgemeester, die zich fier noemde op de verwezenlijking. Het lokaal bestaat uit twee grote ruimten, een keuken, douche en enkele kleinere lokalen. Tegen het lokaal bouwen de ruiters een eigen voorziening.

24 november 2002 / Grote belangstelling voor Stellatentoonstelling

De tentoonstelling 50 jaar Stella Matutina heeft een grote belangstelling gekregen. Het was er drummen geblazen. Heel wat oud-leerlingen zochten zichzelf en medeleerlingen van toen op de talrijke foto's en het werd voor velen een weerzien met studiegenoten.

De viering werd zaterdag ingezet met een misviering, een academische zitting en een receptie. Luc Van Poppel heette de aanwezigen welkom en wees op het familiegevoel. Louis Van Tiggele, voorzitter van de inrichtende macht, schetste de taak van een inrichtende macht en zette zuster Patricia, 30 jaar directrice en drijvende kracht achter het ontstaan en de uitbouw van de school, in de bloemen. Haar opvolger, Staf Van Riel, zette de evolutie naar de moderne en succesvolle school verder. Hij dankte directie, leerkrachten en oud-leerkrachten en allen die meehielpen aan de uitbouw van de school. Directeur Staf Van Riel schetste aan de hand van foto's de evolutie van de school in de veranderde wereld. Hij zei dat de goede leerkracht nog altijd gekenmerkt wordt door genegenheid, aandacht, gezag, discipline en een onderlinge samenwerking.

25 november 2002 / Firma C. Vosselmans NV overhandigde cheque aan Revalidatiecentrum

In aanwezigheid van Ludo Nauwelaerts, voorzitter van de beheerraad, Francois Peeters, lid van het dagelijks bestuur en het personeel van het revalidatiecentrum hebben Marc en Stan Vosselmans een cheque van hun firma overhandigd aan Louis Bogaerts, directeur van het Revalidatiecentrum der Noorderkempen.

Stan Vosselmans zei dat bij de opening van de nieuwe kantoorgebouwen de idee groeide om in plaats van de gebruikelijke bloemen bij dergelijke gelegenheid om eventuele geschenken te besteden aan een goed doel. De keuze viel op het Revalidatiecentrum der Noorderkempen. De opbrengst bedroeg uiteindelijk 6335 euro (ruim 255.000 fr).

Louis Bogaerts dankte namens het Revalidatiecentrum. Hij herinnerde aan de start van de firma Vosselmans, 30 jaar geleden in dezelfde tijd dat het Revalidatiecentrum van start ging.

Hij zag een vergelijking tussen de C. Vorsselmans NV die klein begon en uitgroeide tot een bedrijf met ruim 100 werknemers en de kwaliteitsnorm ISO 9002 toegekend kreeg wegens de kwaliteit van het geleverde werk, de relatie met de cliënten en de werknemers, voortvloeiend uit een verantwoordelijkheidsgevoel. Resultaat is een bedrijf dat marktleider is in ... Nederland. Het Revalidatiecentrum startte klein in de pastorie in Sterbos, beschikt over geëngageerd personeel en levert, vooral inzake onderzoek uniek werk in de provincie Antwerpen. Het helpt per jaar ruim 200 kinderen en hoopt volgend jaar ook het kwaliteitslabel te behalen na een uitgebreide doorlichting.

Het geld noemde hij zeer welgekomen. Het gebouw is dringend aan renovatie en uitbreiding toe. Hierbij wordt gedacht aan vernieuwing van hulpmiddelen, lokaalinrichting, wachtzaal en sanitair naast een uitbreiding van het gebouw zelf.

26 november 2002 / Prijzen bebloemingswedstrijd uitgereikt

Reeds voor de zeventiende keer organiseerde het gemeentebestuur een bebloemingswedstrijd. Het doel blijft nog steeds hetzelfde: de gemeente een fleuriger uitzicht geven. Milieuschepen Louis Bogaerts heette de aanwezigen welkom in het wijkhuis van Sterbos. Hij wees erop dat de gemeente zelf het goede voorbeeld wil geven en daarbij, door het inschakelen van Arelca voor het onderhoud, het sociaal aspect niet uit het oog verliest. Daarnaast zijn er de acties "plant een boom", de bebloeming van de eigen gebouwen en speelpleinen, de aanleg van het park van Loenhout dat vorm krijgt, het voorzien van een bos aan de nieuwe verkaveling Molenbos en allerlei projecten in het kader van de verwezenlijking van het GNOP. Hij dankte milieucambtenaar Wilfried Pockelé voor het geleverde werk en juryleden G. De Buysscher en I. Jacobs, die op 19 augustus hun rondgang deden.

Karel Van Gils, leraar aan het Vito Hoogstraten toonde dia's en gaf praktische tips i.v.m. tuinaanleg. Schepen Ria De Clerck reikte de prijzen uit. Er waren dit jaar 74 inschrijvingen. Alle winnaars kregen een foto van hun tuin plus een prijs, die zij zelf mochten aankopen.

30 november 2002 / Nieuwe skateramp in gebruik

Op vraag van de Gooireindse jeugd plaatste het gemeentebestuur een nieuwe skateramp op de sportterreinen aan de Eikendreef. Deze werd officieel ingeskatte met een aangepast drankje door heel wat jongeren en in aanwezigheid van ouders, sympathisanten en leden van het gemeentebestuur.

30 november 2002 / Vijftigjarigen vieren feest

Zaterdag 30 november was een feestdag voor de Loenhoutse vijftigjarigen. De dag begon met een bezoek aan de gevangenis van Hoogstraten. Onder de deskundige leiding van directeur Frank Heylen, kregen de feestvierders een rondleiding en maakten zij kennis met het leven en werken van de gedetineerden. Een boeiend bezoek. In de H. Petrus en Pauluskerk verzorgden zij met voorganger pastoor Noyens, de themaviering "waar is de tijd". Het was een stemmige viering waarbij woord en muziek met elkaar verweven waren. In het Guldenhof wachtte hen daarna een feestmenu en werd gedanst ... tot in de vroege uurtjes.

Namen deel aan het feest: Leo Schrauwen, Frans Vermeiren, Simonne Vermeiren, May Floren, Els Bevers, Rita Braspenningcx, Josefa Bevers, Lydia Vissers, May De Meyer, Ria Hertoghs, Rita Cox en Myriam Vorsselmans, Ivo Schoofs, Jan Van Looveren, Georgette Bresseleers, Frieda Druyts, Karel Braspenning, Magda Arnouts, Maria Kenis, Lo Anthonissen, Henri De Meester, Maria Donkers en Mia Huybrechts, Fons Van Hasselt, Herman Van Dijck, René Van Dijck, Frans Gagelmans, Alfons Van Dijck, Marcel Van Loon, Marcel Van Dijck, Marcel Mertens, Jos Van Hasselt, Ria Vissers, Olivia Aerts en Eddy Jansen

11 december 2002 / Kinderdromen uit Samarkand

In CC Blommaert loopt tot 25 december de tentoonstelling "Kinderdromen uit Samarkand". Schepen Patrick Philipsen heette de aanwezigen welkom. De tekeningen zijn gemaakt door Oezbeekse kinderen door een gezamenlijk initiatief van het Internationaal Vrede- en Solidariteitsmuseum van Samarkand en het Natuureducatief voor leerlingen en jongeren. De kinderen willen op hun manier de vredesboodschap van Oezbeekse kinderen overbrengen aan leeftijdgenoten en volwassenen in andere landen.

De H. Rob Ebenau, voorzitter van de Vlaamse Esperantovereniging La Erikejo, zei dat de tentoonstelling past in de visie van het Esperanto, dat een brugtaal wil zijn tussen de volkeren. Esperanto zelf kreeg lang tegenkanting omdat het geen cultuurtaal zou zijn, hoewel de algemene houding nu positiever wordt. Een afgevaardigde van de ambassade van Oezbekistan zei dat zijn land in Europa weinig gekend is omdat het lang deel uitmaakte van de beslotenheid van de USSR, niettegenstaande het over een zeer rijk cultureel leven beschikt. Samarkand is één van de vier steden die beschermd is door de Unesco. Hij hoopte dat zijn land via de kindertekeningen meer bekend wordt. De tentoonstelling verhuist na de tentoonstelling na 25 december naar o.a. Antwerpen, Brugge en Italië, nadat ze eerder al te zien was in de USA, Japan en in eigen land in Kortrijk.

19 december 2002 / Gemeenteraad-seltjes

De vroege vaders en moeders van onze gemeenteraad hebben beslist en besloten: Als aanvulling op het "reglement inzake kwaliteitsbevorderende maatregelen voor de lokale mandatarissen" kunnen de mandatarissen voortaan ook aansluiten bij de hospitalisatieverzekering onder dezelfde voorwaarden als een gemeentepersoneelslid. De gemeente stelt een bemeubeld lokaal in het gemeentehuis ter beschikking van VDAB Antwerpen voor twee dagen per week. Gezien Kerstmis dit jaar op een woensdag valt, wordt de wekelijkse markt op het Achter d' Hovenplein verplaatst naar maandag 23 december van 13 tot 18 uur. De gemeentelijke bijdrage voor de IPZ Grens bedraagt voor 2003 welgeteld 1.179.502,14 euro. Naast het gewoon begraven, de uitstrooiing en bijzetten van de as in een columbarium, wordt op de begraafplaatsen van de gemeente voortaan ook de mogelijkheid van een urnenveld voorzien; het begraven van de asurnen in volle grond, afgedekt met een arduinen steen. Hierop kan een naamplaatje aangebracht worden.

19 december 2002 / Gemeentebelastingen

Voor het dienstjaar werden volgende belasting, al dan niet met opmerkingen goedgekeurd:

- 1075 gemeentepcentiemen voor de ontroerende voorheffing
- 6,5 % op de personenbelasting
- 125 euro voor een graf, 62,5 euro voor het bijzetten in het columbarium en voor begraven in het urnenveld. Deze concessie geldt voor een periode van 25 jaar. Bij het stemmen onthielden de raadsleden van het Vlaams Blok zich
- waarborg van 247,89 euro bij bouwwerken als er geen fiets- of voetpad aanwezig is; 495,79 euro als er wel een fiets- of voetpad is. Oorzaak van het verschil is dat veel eigenaars bij een kleine waarborg het vertikken het voet- of fietspad weer in orde te brengen. Indien de technische dienst het fiets- en voetpad weer in orde moet brengen worden de kosten hiervan in mindering gebracht op de waarborgsom.
- Voor een kip als opruimer van tuin- en keukenafval betaalt men verder 5 euro per kip.
- Een gedenkplaatje op het columbarium of op de gedenktafel kost 12,50 euro.
- Personen met een handicap die incontinent zijn kunnen een toelage krijgen van 24 euro.
- Een tegemoetkoming aan de bejaarden als korting op de huishoudbelasting wordt afgeschaft, gezien dit reeds geregeld is bij de algemene belastingen, afhankelijk van de GFT-container.

19 december 2002 / Afvalbelasting onder vuur

De huisvuilbelasting wordt vastgesteld op 64 euro per jaar per gezin bij gebruik van de gestandaardiseerde huisvuilzakken en een GFT-container van 120 liter. Wie een container van 240 liter gebruikt betaalt 24 euro meer, wie een 40 liter container gebruikt betaalt 16 euro minder. Men ontvangt hierbij 15 huisvuilzakken voor een gezin van één of twee personen; 30 zakken voor een gezin van drie of vier personen en 45 zakken voor een gezin van vijf personen of meer. Bijkomende zakken kosten 1,50 euro voor een huisvuilzak en 0,125 euro voor een PMD-zak.

Voor het gebruik van het containerpark wordt 1 euro per bezoek betaald (met een strippenkaart) en een bedrag afhankelijk van de aangevoerde afval.

Raf Van Santvliet (VLMD) pleitte ervoor de toegang tot het containerpark kosteloos te maken evenals het leveren van herverkoopbare materialen. Hij zag een discriminatie in de prijs per bezoek, gezien wie over een grote auto of aanhangwagen beschikt minder toegang moet betalen, gezien hij/zij meer ineens kan vervoeren. Met de gratis toegang zag hij het sluikstorten dalen en het minder gebruik van huisvuilzakken. Daarbij wilde hij een sluiftoegang voor het groenafval en verder vroeg hij de mogelijk om op zaterdagmiddag ter plaatse een kaart te kunnen kopen. Roger Fockaert (Agalev) sloot zich aan bij het voorstel tot gratis toegang omdat de drempel te hoog is en het om een basis dienstverlening van de gemeente gaat. Agalev wil het gratis verlenen van huisvuilzakken afschaffen.

Burgemeester Jos Ansoms zei dat de toegangsprijs van 1 euro een bewuste keuze is. Gratis toegang zou het afvaltoerisme weer verhogen. In 2001 kreeg het containerpark niet minder dan 28.000 bezoekers. Daarbij was er heel wat dat helemaal niet hoeft gebracht te worden; gezien de ophaling van huisvuil, papier, glas, KGA, enz. De toegangsprijs is nog altijd maar 1/3 van een pakje sigaretten of minder dan de prijs van een pintje. Onderzoek naar het sluikstorten leert dat het hier vooral gaat over autobanden, groenafval, verpakking aan glascontainers en vuilzakken aan de poort van het containerpark. Kaartenverkoop ter plaatse werd (nog) niet doorgevoerd om veiligheidsredenen en een sluifsilos voor de groenafval werd verboden (geen bouwvergunning). Milieuschepen Louis Bogaerts wees naar een OVAM-uitgave waarin gepleit wordt voor het behoud van toegangsgeld voor de containerparken. Jul Van Aperen (VLD) miste toch een sociaal luik aan de ingangsprijs van het containerpark. De belasting op het gebruik van de groencontainers voor het inzamelen van groenafval en snoeihout (1 euro toegang + een kostprijs per aangevoerd afval) blijft behouden.

19 december 2002 / Rubberverwerkingsbedrijf op Sterbos

Tijdens het vragenkwartier in de Wuustwezelse gemeenteraad vroeg Els Van Hees (CD&V) meer uitleg over een rubberwerkingsbedrijf dat een aanvraag deed voor vestiging in de ambachtelijke zone in Sterbos. Burgemeester Jos Ansoms antwoordde dat het hier om een klasse I bedrijf gaat, waarvoor de bestendige deputatie bevoegd is. In oktober werd een openbaar onderzoek gehouden. De gemeente sloot zich aan bij opmerkingen van de buurtbewoners en vroeg bijkomende voorwaarden i.v.m. geluids- en stofhinder en het veiligheidsaspect. Het zou gaan om autobanden die vermalen worden tot rubberkorrels. Het bedrijf komt achteraan op de nieuwe industriezone.

27 december 2002 / Goud voor Ghislain Richard en Marie Henriette Schippers

In Gooreind vierden Ghislain Richard en Marie Henriette Schippers uit de Marialaan hun gouden bruiloft.

Ghislain Jacques Eugène Nicolas Richard werd op 6 juni 1931 in Verviers geboren. Hij was thuis enig kind. Vader werkte aan de spoorwegen. Na de lagere school volgde hij middelbaar onderwijs tot zijn 16 jaar. Dan ging hij bij een beenhouwer werken als leerling-beenhouwer. Toen hij 19 jaar was vervulde hij zijn militaire dienstplicht en werd dan beroepsmilitair. Hij werd onderofficier bij de 19 A CH (Franstalige eenheid) en verbleef steeds in Duitsland: Westfalen en Aken, 21 jaar Duren en 20 jaar Siegen. Voor een cursus kwam hij naar Polygoon.

Marie Henriette Jeanne Francisca Schippers werd op 12 december 1932 in Antwerpen geboren. Zij was de middelste van vijf kinderen. Vader overleed toen Marie Henriette 11 jaar was.

Toen Marie Henriette 6 jaar was verhuisde het gezin naar Brasschaat Bethanie. Na de lagere school bleef zij thuis.

Ghislain en Marie Henriette leerden elkaar kennen in dancing Polygoon Palace toen zij bij een zus op bezoek was. Op 27 december 1952 huwden zij en in het gezin kwamen één zoon en zijn er twee kleindochters. Marie Henriette werkte 18 jaar op de telefooncentrale van de kazerne in Duitsland. Na de pensionering van Ghislain bleef het echtpaar nog zeven jaar in Duitsland wonen, tot de kazerne gesloten werd. Sinds 1994 woont het gouden koppel in Gooreind omdat haar familie hier woont. Hun zoon is ook beroepsmilitair. Hun schoondochter is van Duitse nationaliteit en de kleinkinderen spreken vlot Duits, Frans en Nederlands, net als het gouden paar.

In Duitsland was Ghislain lid van het kerkkoor en deed aan atletiek. Nu nog gaat hij dagelijks 's morgens zo'n tien kilometer lopen op de piste aan de Eikendreef. Hij is ook chauffeur bij de Minder Mobiele Centrale en lid van de gepensioneerden onderofficieren in Antwerpen. Verder houdt hij van lezen en muziek. Samen werken zij in de zomer in de tuin

27 december 2002 / Goud voor Luc Akkermans en Jeanne Aerts

In Wuustwezel vierden Luc Akkermans en Jeanne Aerts uit de Rijsvennenstraat hun gouden bruiloft. Lucas Jan Elisabeth Akkermans werd op 31 december 1929 aan de Vloeikensstraat geboren. Hij was de elfde van twaalf kinderen, waarvan er nog vijf in leven zijn. Er is 20 jaar verschil met de oudste en bij de twaalf kinderen waren er acht zonen. Toch is Luc de enige in wie de naam Akkermans voortleeft. Samen met zoon Ludo, kleinzoon Bart en achterkleinzoon Arno vormt hij trouwens een viergeslacht. Vader was gemeentewerkman. Na de lagere school – het was oorlog – bleef hij enkele maanden thuis. Een broer werkte toen bij landbouwer Jef Verbreuken, maar omdat er zo dikwijls moest geschild worden voor het oorlogsgeweld, ging die op het Heiend in Loenhout werken en Luc nam zijn plaats in. "Naar de lagere school gaan, was ook al iets bijzonders," vertelt Luc. "Wij hadden thuis een drietal koeien en voor wij naar school gingen, moesten wij met de hondenkar de melk naar de melkerij brengen."

Na de oorlog ging Luc in een houtzagerij op de Dam werken, dan nog drie jaar op de boerenbond en toen in een conservenfabriek in Stabroek, waar hij Jeanne leerde kennen. Hij was ook nog zaterdags soldaat in Polygoon.

Na de overstroming in 1953 ging hij van februari tot het einde van het jaar aan de dijk in Berendrecht-Zandvliet werken. Daarna werkte hij bij een scheepshersteller, dan nog in de bouw bij Van Aerde in Hoogboom en tenslotte op het plasticfabriek in Kalmthout.

Joanna Aerts werd op 14 juli 1927 in Putte-Stabroek geboren. Thuis waren er twee dochters en vader werkte bij Janssens – Mees op de travaux langs de ijzeren weg. Toen zij 14 jaar was, ging zij met een vriendin bij een boer werken. "Omdat wij de laatste dagen van het schooljaar niet meer naar de klas geweest waren, kregen wij ons diploma van het lager onderwijs niet," zegt Jeanne. Later ging zij naar de groentenfabriek in Stabroek, waar zij drie jaar, winter en zomer, werkte en waar ze Luc leerde kennen. Toen haar moeder overleed, bleef zij thuis om het huishouden te doen.

Op 27 december 1952 werd er getrouwd. Luc en Jeanne gingen bij haar vader bijwonen tot die overleed. In het gezin kwamen drie kinderen, twee dochters en één zoon, drie kleinkinderen en momenteel is er één achterkleinzoon. In '75 verhuisde het gezin naar het boswachtershuisje 't Huizeke van het domein Vervoort in Gooreind. In '82 verhuisden zij naar de Jan Breydelstraat en sinds drie jaar wonen zij aan de Rijsvennenstraat.

De hobby van Luc was steeds tuinieren, maar na twee hartinfarcten kan dat niet meer. Jeanne gaat wekelijks naar de hobbyclub. Regelmatig maken zij nog een uitstapje met de auto naar kinderen en markten, waar zij steeds wel kennissen ontmoeten.

Jos Speltinckx

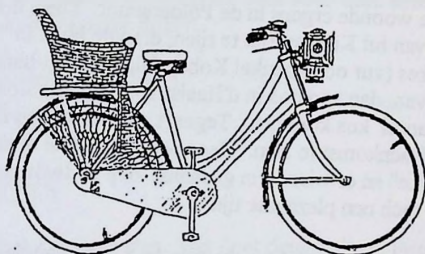
OEP ZEN WEZELS ... KENNEN WIJ HET NOG?

Aanvulling bij de letter F

Koai vurrege kiejeer al een iejeel blad voel, tun dakker pas aon doecht, dakkal een blad aoi kleirigge over ooze velouw (Fiets). 'k Maok er sunde van oem da zoew meir weg te gooien, dorrum gonnekik het nouw meir in dees boeske zette.

'Hieroender stoa nen meikesvelouw getekend. k Gon daarbeij wat diejelen van nen velouw oepnoemme: Zukt zelf meir waar dasse passe. Ze ston gewoon durreen.

de gedon
velouwbel
vurfrein
de fourche
nen slekvanger
nen zjant
de sjoepap
de rejons
den kader
nen durtrapper
den mannevel
nen velouwbaand
een muier
een kindervlouwke
een vlouwplaat
nen taandem
een kroemme gidon

nen carbuurlanteiren
nen lanteire
nen dinnemouw
een kamwiel
nen torpendouw
nen vaste pion
een katoog
een velouwstoeleke
de zoal
de trappers
nen dérailleur
nen binnenbaand
een velouwwiel
een vlouwpoemp
nen kereurvlouw
nen triporteur
parrepluj staon

Oem nen kapotte binnenbaand te moakke aoi ooze vaoder gin spiciaol haoken nodig oem den buitenband eraf te dun. Nei je, hij pakte gewoon drij lepels of ketten. Hij aoi gin spiciaol plakkerkes oem 't gaotje toew te plakke. Hij knipte uit nen ouwen kapotte velouwbaand (eene dieje bekaast voel lappekes stoeng) een lappeke novennant de grootte van 't gat (rejaal) Meij wa schurppapier moakte hij den baand en 't lappeke schoon. Een bitteke col eroep, efkes laoten drooge, en den baand kos wir oep het wiel.

Meij de velouwlichten aoi jem ook veul weirk. Alle menten was er een draoike kapot of los. Ooze vaoder wistet aaltij oep te lossen.

Thuis aoien we een ouw drijwielerke. Tun dakkik een jaor of neegge was vroeg 'k aon sinterklaos nen vlouw. 'k Zen snaachts stillekes in "den huis". gon kijkke of er ieenne stoeng. Ja ja, er stoeng ne nouwen oepgeschilderde meiskesvelouw.... de zoal en de gidon vul te hoog. Ik voelde me diep ongelukkig. Nog ongelukkiger wierrik tun dak 's morgens zoog oew een meiske uit de geburen nen spikslinternoewe velouw aoi gekregen. Ja sinterklaos...

Van nen iejelen ouwen versleette velouw moakte ooze vaoder nog aander spulgoed vur oos. Ofwel gebrukte hij de wielen oem een keir viroos te maoken, ofwel deejem al de rejons uit de wielen. We kregen nen gebogen tak en we kossen beginne te riëpen. De riëp wier voertgedoewen dur den tak te laoten glijjen in de holte van de zjant. Natuurlek hemme daormeij veul koerske gedaon.

Uit nen ouwen dinnemouw holde ooze vaoder het "plakijzer" en vruger zoot in nen cerbuurlanteiren een vergrootglas. As de zon dan hiejeel hard scheen kostte daormeij preberen papier in braand te krijgje. En den hoorn diejje roend 't stuur vannen velouw was kostte dan ook flink laoten rookke. En stinke dadat diejje. Hoe harter het rookte en stoenk hoe plezanter dattwas.

Hiejeel plezant was took mejj Kruisweg kermis. Ja ja, dan was er een echte koers oep den Kruisweg. Ze vertroek aan 't cafei van Gust Rijgers. Dan musten de cereurs ner 't Heike, just verbij Lauw Mechielsen draoiden ze ner de Baon. Aon de Baon gekomme draoiden ze links en reijen dan tot on den Veldvoert. Ze reejen langs den Veldvoert tut aan Keeske Elst, daor draoiden ze nor links, riejen verbij die van Bruggemannekes en langs d'Haaistraot kwamen zaon Suske Speek. Ze draoiden er rechts en den toer begos opnuw. In de koers waoren kereurs mei echte kereurvelouws zoeas "t Peerdje". Sommigen aaien zelfs nen derailleur. Mer er woorren ook "kereurs" bij didat met nen gewonen velouw meeriejen. Jaon Jespers dieje was een van die mannen. Mar dieje kos een stukske velouw rijen. Hij reej elke dag nor't stad. Hij vertroek saomen met den 64 aan den Drijhoek. In Meirksem reed ie den tram verbij. Dan was er ook Sjarel Haon. Die woonde ergens in de Polderstraot. Dieje deed orzak en dat voenne kik niej serieus. In plots van tut Keeske Elst te rijen, draoide hij af in 't strotje tussen Jaok Fraanken en Koob Theeuwkes (vur oos noenkel Kobe). Hij koos dat binnenpaouke oem een stuk weg af te smijjen. Hij kwam dan aon oos in d'Haaistraot. Bij oos stoeng er dan eenne op uitkijk. Dieje dee teken as Sjaorel kos kommen. Tegen 't ende troekken de meeste mannen naor den Kruisweg om d'aenkomst te zien. Daor was 't dan heel druk. In 't cafei speulde Jef Notelar mej zen "zjaske" en er wier ferm gedaanst oep de twoonne van "Ziet diej boerinekes daassen" 't Was toch nen plezaante tijd.

Wak ook nog wouw vertelle over nen velouw dat gebeurde op 't ende van den oorlog. Oemda de Duitsers zenne velouw niej zouwen meineemme haai ooze vaoder van zunne velouw de baanden afgedaon, de ketting losgemokt, ... en hem zoew in de schuur oender de schelft aon den muur gangen. En ja, hij is daor kunne blijven hangen, toet oep 't einde van den oorlog. Op nen dag kwam nen Duitser bij oos oep den weirft. Hij was oep zuuk nor nen velouw oem er mejj te kunne vluchten. Ooze vaoder kos zenne ouwe geroeste velouw van de muur haolen. De ketting wier eroep geleet, 't stuur wa regt gezet, en ... oep blootte zjanten was den Duitser mejj ooze vaoder zjinne ouwe velouw weg. Ooze vaoder hee natuurelek goe gegodferd, mor dat hielp niks. Zoew was hij zjinne velouw toch nog kwijt.

Kem nouw deeze kiejeeer wel een bitje te veul oepgeschreven. Hopelek nimde me da niet kwaoilek. Zoew hedde wur hiejeel wa stof oem oep te zuken wa dattet allemaol wult zegge. Kem geprobeert alles zoew just meugelijk oep te schrijven. Meir oemda mijnne compjoeter bekaast alle woerdjes in't rooi oenderstript, weette kik echt niej miejeer wadda just of verkiejeert is geschreeve. Zukt da zelf dan ook meir uit.

Tut den volgende kiejeeer. Houw doew !!!

S.D.

Geen mensenwerk is feilloos...

Verbeteringen, aanvullingen, suggesties,...
zijn dan ook steeds welkom!

Iedere auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn artikels.

Overname van artikels is toegestaan als naam van auteur en blad worden vermeld.

ONS EIGEN HOEKJE

Wegens plaatsgebrek gaan we "Ons eigen hoekje" heel kort maken. Onze verontschuldiging.

VERSLAG BESTUURSVERGADERING van dinsdag 17 december 2002

- 1- Verslag vorige vergadering
- 2- Reacties uitgave WESALIA II 3/3
- 3- Reacties bij commentaar op "Bijdragen tot geschiedenis" in INFO-Wuustwezel
- 4- Reacties op bescherming gebouwen
- 5- Erfgoedweekend 2003
- 6- Sponsering WESALIA II eind 2003 door soc.- cult. kring van V.L.D. - WW
- 7- Wat met oud gemeentearchief?
- 8- Aanwinsten
- 9- Even naar de toekomst kijken
- 10- Kastoestand
- 11- Varia

ONZE AANWINSTEN

Je kon hierover elders al meer lezen. Het doet deugd als de bezoekers zeggen dat in WW iedere keer wat nieuws te vinden is. Ons bestuur tracht, als de financiën het toelaten, steeds nieuwe uitgaven van bewerkte klappers aan te kopen of te krijgen. Heel speciaal danken wij hier al de mensen (kort → geen namen) die ons de laatste maanden weer allerlei archiefmateriaal bezorgden. Wij zijn daar heel blij mee. Het wordt meteen geklasseerd, geïnventariseerd en ter inzage van de bezoekers gezet. DANK... DUIZENDMAAL DANK... lieve mensen.

VRAGEN

Rudy Smout uit Antwerpen bezorgde ons een aantal foto's van de studentenbond "WEES U ZELF" om bij ons archief te voegen. **Zij zijn op zoek naar foto's, toneelprogramma's, verslagen,... van regio Brecht - Wuustwezel. Wie weet daar meer over? Wie kan deze mensen helpen?** Verwittig STAN DIRVEN, Gemeentepark 14 2990 Wuustwezel Tel: 03 669 82 83. Dank in hun naam.

NIEUWE LEDEN:

Deridder - Augustus, Wuytslei 25, 2170 Merksem (S); Herman Francken Distelhoek 51 2170 Merksem(L); Leen Geudens Grote Plaats 7 2323 Wortel (L) ; Frans Lenaerts Houtstraat 57 2960 St.-Lenaarts (L) ; Solange Poppe, Molenheide 2 2930 Brasschaat(L) ; G. Slooters, Laurier 45 NL 4751 KG Oud-Gastel (L); Frans Smolders St.-Antoniuslei 9 2930 Brasschaat(L); Jozef Van Ginkel Prinsstraat 17 2960 Brecht (L); Linda Weygers Dorpsstraat 11A 2990 Wuustwezel (L) Dank voor uw vertrouwen!!!

Er zijn leden die later betaald hebben en daarom niet alle uitgaven van dit jaar hebben ontvangen. Deze leden kunnen dat best aan Stan Dirven laten weten. Kortelings gaan we van de nummers 3/1, 3/2 en 3/3 een aantal exemplaren bijmaken. (we zitten zonder). Dus... laat weten welke nummers je nog niet ontvangen hebt(late betalrs). We leggen ze dan voor u klaar.

WORD LID IN 2003 !!! BETAAL TIJDIG UW BIJDRAGE

**KLEDING VOOR DAMES EN HEREN
OOK VOOR BRUID - BRUIDEGOM
EN SUITE**

Kalmthoutse stwg 6
2990 Wuustwezel Tel: 03/ 669 72 72

Rombouts & Co cvba
SPAREN-LENEN-VERZEKEREN-BELEGGEN

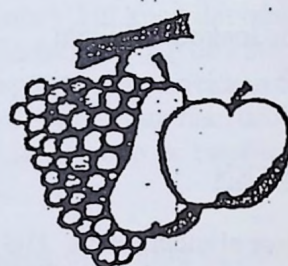
Ma.	09.00 - 12.00 uur	13.30 - 16.30 uur
Di.	09.00 - 12.00 uur	13.30 - 16.30 uur
Wo.	09.00 - 12.00 uur	
Do.	09.00 - 12.00 uur	13.30 - 16.30 uur
	18.00 - 19.00 uur	
Vr.	09.00 - 12.00 uur	13.30 - 17.00 uur
	en op afspraak	

Bredabaan 503 - 2990 Wuustwezel
Tel. 03-669.70.40
CDV 26908

**'t MEIKLOKJE
BLOEMEN**

GUIDO GEZELLELAAN 16
WUUSTWEZEL
03/669 71 58

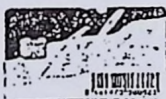
**GROENTEN
EN FRUIT**

"In de Poort"

Bredabaan 419
2990 Wuustwezel
Tel. 03/669.82.07

GARAGE HERMAN

Verkoop nieuwe en tweedehands Mercedes-wagens
met garantie en interessante kortingen
Onafhankelijk MERCEDES verkoper
Alle herstellingen en onderhoud

Bredabaan 469 tel : 03/669 65 55
2990 Wuustwezel

Bredabaan 419 c
2990 Wuustwezel
Tel. 03/66 96 321

Openingsuren :
van 9.00 tot 12.00 u.
van 13.30 tot 18.30 u
maandag gesloten

lingerie - korsetterie
baby- en kinderkleding
badkleding - onderkleding - nachtkledij
voor dames - heren en kinderen

BREDABAAN 462 2990 WUUSTWEZEL
TEL : 03/ 669 72 29

BREDABAAN 451
2990 WUUSTWEZEL
tel. 03/669.74.89 - fax 03/669.76.00

Bank en Verzekeringen

Kantoor Tom Van Boxel
Bredabaan 416
2990 Wuustwezel
Tel.: 03 669 53 32
Fax: 03 669 53 33
CDV 25 673

Kantooruren
ma, wo, vr: 9.00 - 12.30 u
en 16.30 - 18.30 u
di: 9.00 - 12.30 u
za: 10.00 - 12.00 u

(zaterdag niet in juli en augustus)
en na afspraak

Tom Van Boxel
kantooragent

www.mercator.be

OFFICIEEL FORD AGENT

Herstellingen - Onderhoud alle merken
Gespecialiseerd in carrosseriewerk
Eigen depannagedienst
Benzinestation Texaco

Garage - Carrosserie **LUMAR**
Cars N.V.

Bredabaan 526 - 536 • 2990 Wuustwezel
T: (03) 669 72 83 F: (03) 669.80.81
E-mail: lumarcars@gld.be

STEFAN V
juwelier

Bredabaan 405 - WUUSTWEZEL
Tel 03/669 92 20

haarverzorgingsproducten NEXXUS

KAPSALON

INGE

Bredabaan 354
2990 Wuustwezel
☎ 03/ 669.52.60
OP AFSpraak

FOTO

VAN MIRLO

Marij VAN MIRLO
Bredabaan 460
Wuustwezel
03/669 72 77

A. Blommaertstraat 11 • 2990 Wuustwezel • Tel 03/669 69 49
B.T.W. 627.178.937 • H.R. Antw. 209.021

Landbouwkrediet

Agentschap WUUSTWEZEL

Bredabaan 447 • 2990 Wuustwezel
Tel. 03/669.50.10 • Fax 03/669.50.20

Eethuis

pepper

Bredabaan 506 • 2990 Wuustwezel
Tel. 03-669 91 59 • Fax 03-667 14 40 • www.pepper.be

Het bestuur van
WESALIA II
Heemkundige kring Wuustwezel
dankt
al de sponsors
voor hun steun in
2002 !!!

WIE HEEFT HET
VOOR U
IN WUUSTWEZEL?

KBC Bank & Verzekering
Bredabaan 433
2990 Wuustwezel
tel. (03) 690 04 00 - fax (03) 690 04 01

KBC Bank & Verzekering
Dorpsstraat 95
2990 Wuustwezel
tel. (03) 669 63 78 - fax (03) 669 50 27

KBC Verzekeringen
Ruts 673A, Bredabaan 474
2990 Wuustwezel
tel. (03) 669 94 94 - fax (03) 669 95 95

We hebben het voor u.

OV 26 256

FRITUUR JOSE & ERIK

Voor een frietje lekker en fijn
moet ge bij JOSE & ERIK zijn !
Ook klip aan 't split te verkrijgen !
SMULLBOX

Ovenverse belegde broodjes, smos, martino,
spaghetti, slaatjes en allerlei snacks
Openingsdagen: dinsdag - vrijdag - zaterdag en zondag
Uitbater: CHANTRAIN - BOHEZ

BREDABAAN 478 2990 WUUSTWEZEL
TEL: 03/669 74 72

Stan PEETERS
Tereik 53 Tel: 03/ 669 91 39

Uw Persoonlijke Financiële Planner

VERZEKEREN

SPAREN

BELEGGEN

AD DELHAIZE

Bredabaan 395
2170 Wuustwezel
tel: 669.66.77

uw verse-
voedingspecialist

PCS COMPUTERS BVBA
KALMTHOUTSESTEENWEG 1
2990 WUUSTWEZEL
TEL 1 03-669.60.01
FAX 1 03-669.52.96
Email: sales@pcscomputers.be
Open 10u-12u30 13u30-18u
Za. 1u-17u
Do. en Za. gesloten.

SELEXION

PCS
COMPUTERS

WUUSTWEZEL

DRIEMAANDELIJKS LEDENBLAD

JAARGANG: 3. NR. 4
December 2002

Verantwoordelijke uitgever:
HEEMKUNDIGE KRING WESALIA II
p/a Stan Dirven
Gemcentepark 14 2990 Wuustwezel
